

TARTU ÜLIKOOL
Eesti keele kateeder

MÕNINGAID VERBIKÜSIMUSI
SETU MURRAKUS JULIUS MÄGISTE
KOGUTUD MATERJALIDE PÕHJAL

DIPLOMITÖÖ

ÜLO TOOMSALU

Juhendaja: dots. AINO VALMET

Luban kaitsemiseks
A. Ratas

Tartu 1991

Eessõna.

Käesoleva diplomitöö eesmärgiks on kirjeldada kõnangaid verbimorfoloogilisi nähtusi Võru murdeala räägipiirkonda kuulvas Setu murdiaus. Käsitluse aluseks on keeleteadlase Julius Mägiste materjalid: tema fonetilisest transkriptsioonis ilmunud setumundeliste teostide kogu „Setumundeliste“, mis ilmus 1977. aastal Helsingis Suomalais-Ugrilainen Seura väljaandena, aastatel 1932-1939 kogutud sõnaraamatu sedelkogu, mis asub Keele ja Kirjanduse Instituudis Tallinnas. Kogu läbitöötatud materjal pärineb ühest ajajärgust: käesoleva sajandi 30-ndatest aastatest. Diplomitöö hõlmab üht osa Setu murdiaus ühendausast alant - Keek-Setut. Ühendaus on indikatüüpi kuusensi singulari 1. ja 3. pööret ning pluraali 3. pööret, na-infinitivi ja tud-partitsiipi. Analüüsitud on lõppformatsiivi ja tavemorfemei muutusi. Ühendaus tavalise tüüpide kuusensi esile kogutud materjal, mis J. Mägistel neis verbimundides esile tuleb. Töö lõppu on lisatud kaardid, mis ühendause kasutatud keeleühendite piirkond.

Sissejuhatus.

Setumaa asub Eestimaa kaguosas. Arvestavasti on setud ja võrulased Pihva umbes 500 aastat tagasi kaudselt soome-ugri keele rühma liikmed, kes on sündinud põhja pool. Ajalooselt tuntakse neid ugalasteina (Keem 1973: 609). Ugalased osuavad elama lähisege põhjaestlastega. Sissevõetud võis toimuda meie ajastamise algul ja mitmes etapis. Võrulased on hilinenud sarrujad, veelgi hilisemad aga vantselinalased ja setud (Keem 1973: 610). Oluline on dnuud setudele uugu ajaloo vötteid sleski mõju. Tuba keskmise kuuaja algul võis setumaa sattuda poliitilise ja kultuurilise sõltuvusse sleslastest (Setumaa 1928: 112). Pärast seda, kui saarlased olid vallutanud eestlaste alad, jäi Setumaa Pihva linnuigi kooseisum ja oli järgnevatel sajanditel sageli pihvlaste ja saarlaste vastastiku sõjategevuse tallemas (Setumaa 1928: 113). 16. sajandil läks Setumaa koos Pihvamaaga Moskva võimu alla. Oluline on Setumaa jaoks Petseri kloostril rajamine 1473. aastal. Petseri kloostril kujunes Setumaa tähtsaks kesks. Ke pärast Põhjasõda jäi Setumaa Pihva kubernemaku kooseisum. Setumaa aleldati Eestimaa ja pärast Tartu asu, mis sähviti Eesti Vabariigi ja Uue NFSV vahel 1920. aastal. Eesti Vabariigi moodustas Setumaa osaette maakonna, mille keskuseks oli Petseri linn. Maakonna pindala oli 1777,3 km² (Setumaa 1928: 2). Rahvuslikult kooseisumlt on dnuud Setumaa alati kirju. Kõrvalt setudega elab Setumaa ka hulgaliselt venelasi. Eesti Vabariigi toimunud rahvaloendustel loeti setuid osaette rahvuseks. 1934. aastal loeti setuid 14961 (ENE 1975:

143). Hiljem pole setude kohta enam arvestust peetud. Tänapäeval elavad setud Eesti Vabariigis Võrumaal ja Põlvamaal ning Vene NFV Pihkva oblasti Petseri rajooni territooriumil.

Keeleliselt kuulub setu murdele ühe osana Võru murde hulka. Erinevused leiote Võru murdega ei ole nii suured, et neis rääkida iseseisvatest murdest. Võru murdealal on setu murdele Rõuge ja Võtsaline murde väga lähedased. Keelelisel erinevusel võivad olla kas paremini säilinud arhaismid või veele uuele mõju (Mägiste 1977: 18).

Eesti meelekaardlastest on setu murdeid kõige enam uurinud Julius Mägiste. Julius Mägiste sündis 19. detsembril 1900. aastal Põlva-Võrumaal talupoja perekonnas. Pärast gümnaasiumi lõpetamist Tartus asus ta õppima Tartu ülikooli klassikalise keele, eesti keelt ja soome-ugri keeli. Julius Mägiste oli ühe Eesti „Võheto“ asutajaliikmetest. Ülikooli lõpetas ta 1923. aastal magistri kraadiga. Tartu ülikooli teadusliku stipendiaadina töötas ta 1923-1926 Tartus ja Helsingis. Väitekirja „oi-, ei-deminutiivid lõunemeresoome keeles“ kaitses Mägiste 1928. aastal. Seejärel asus J. Mägiste Tartu ülikoolis pidama loenguid lõunemeresoome keelte alal. 1932-1944 oli ta ülikooli korraline professor. 1944. aastal emigreerus ta Rootsi, jäädes põlvnõlvalt peetuna Sundi, kus alguses oli loengupidaja ja 1950. aastast muu pensionär. Mägiste suri 11. märtsil 1978. aastal. J. Mägiste oli rahvusvaheliselt tunnustatud fenneugriist. Tema uurimusliku pärand on väga ulatuslik. Eesti keele alalt on kirjutanud väitekirja tema tuntumateks tööteks „Eesti tavakeele vokaliseerimisest“ (1930), „Eesti adonüüppide -sti ~ -ste, -ti ~ -te vokaliseeritusest“

tagaspolet' (1933), 'Eesti nendekujudest ai, oh ja nende ga
 ühesduses kehtivast loomendiivahasi probleemist' (1938), 'Eesti särgs-
 futuuri algupärasest ja tarbitumiseelblikusest' (1936), 'Nägra ord on
 den estniska waartiteten' (1951), 'Verbiv kohsonentivantelon jäluis
 valensa kirjavirossa' (1951), 'Varhan kirjaviroa nyönyyksiä' (1970)
 'Aldre ryska läword i estniskah särsuult i det gamle estniska
 skriftspräket' (1962), 'Eestipärsed isimmihesid' (1923), 'Eestipärsed
 esimesid' (1936), 'Om svenska och sveyska 1600-talsbesittningar
 ortnamn i estniskt skriftspräk' (1964), 'Om svenska (och wordiska)
 förnamn i estniskah' (1967), 'Virola jalkakäimistöä Pölon ja 1200-luvun
Walgotabelwe' (1970) [Aiste 1980:128]. Kõrsk eesti meile on jillegiote
 unimud ne teisi loomereesoone meile ja teistse meileandodesse
 meilevaid meile, kus deme nootuneid unimismundi on etimoloogis.
 Pärsit sume ilmus Helsingis deme eesti meile etimoloogiline sõnaraamat
 "Eestische etymologisches Wörterbuch" (1982-1983). J. Mägiote on sageli
 käinud ise nundemetajali kogumas. Eesti keelerall on ta jääniselt
 kogunud setu muusikut. Selle töö jünnes on tal alud kolm eestkui:
 1) loomiloolise materjali kogumine, 2) sõnaraa kogumine, 3) nund-
 tekstide kirjapanek (Mägiote 1977: 9-10). Meel unimisetud toimuid
 aastatel 1932-1939. Sõnaraamedelid jäid Eestisse ning amvad praegu
 Tallinnas KKI nundesektoris. Meel moodustand neel esimesi setu muusiku
 sedeluagut (üle 17000 sedeli). Haskmuloote materjalide sedeluagu omestus
 J. Mägiotel üia kaasas Rootsi. Teestikogu jäi esimeses meel Sõnaraaale
 ja selle sätus jõe deoda. Teestikametu "Setuakioetakeja" teetolid on
 kogutud 1939. aasta augustis ja septembris mereise umbesest kesk-Setus.
 (Mägiote 1977:10). Teetolid diid trükielmin juba aastal 1955, mid

raamat ilmus alles 1977. aastal professor Pertti Vartiainen käsitsi
suomalais-ugrilainen seura väljaandena (Mägiote 1977: 11). Mundetekstid
on fonetiliselt transkriptsioonis ja praktiliselt on esitatud soome-
meelse tõlge.

Diplomitoos on kasutatud kaks suurt sedelkogu ja
'Setuainestehetaja' ainetikku. Sedelkogu materjalid on pärit järgmistest
väljast: Bilo (1932); Herkova, Borohka, Lupa, Kõnõva (1934); Mõtska (1935);
Varesmõe (1937); Osinitza (1939). Auhüüset on välja jätud Setu
põlvkonda kuuluvad Mõtska ja Varesmõe^{ainestik}, sest selle piirid ja
kesk-Setu meeleõpetajad on mitmeid erinevusi. Mõtska ja Varesmõe
materjalid moodustavad kogu sedelkogu umbes üheksa. J. Mägiote
on kogunud kõiki sõneline võrdse tähelepanuga. Verbiid puhul
on ta näinud sedeli aluseks mõnuse ma-infinitivis, millele on
ta püüdnud määramataks anda. Sedelid on esitatud
täielikult lausekatke, kui et mõnuse tähendus oleks arusaadav.
Mõnused on J. Mägiote andnud ka ise tähendusi. Kuigi misituse
esimene on olema sõnase, on J. Mägiote näinud ka muudat
erinevaid morfoloogilisi vorme, kuid ta pole neid spetsiaalselt
misitleinud. Kõige enam tuleb verbiid esile ind. pr. sg. 3. järgel,
sageli on aruand infinitiivid, impersonaali presens ja teonimi.
Sedelitel meelejuhtide kohta andmeid ei ole, teonimekogu on
närgitud meelejuhi nimi ja olemus, mis on tavaliselt 60. ja
70. aasta püree. Sedelkogu ja teonimekogu transkriptsioonis on
teatavaid erinevusi, näidetes ei ole neid ühtlustatud, need on
mõnel juhul säilitatud originaali transkriptsioon.

Näidetes on ära toodud ka tähendused, tavaliselt on

estatud j. diigiste poolt antud tähendus. Selle püüdnud on
toodud tähendus nurasulgades. Iga väite puhul on esitatud ka näite,
müst see on negatiivne, teatavasti näidete puhul on antud ka
lehenälg.

Kuleaiaa sistematiseerimisel on arvesse võetud verei tüve
nlpide arv, tüve vältet u-infinitivis, laadi- ja vltvsheldust,
vhe- ja vketubelinust, tüvevõrreli ning tüve ja süfiseid. Mii on
moodustatud muutetüübid, milles on 33 põhitüüpi.

1. põhitüüpi (tooma) kuuluvad vhetubelinised jina vketubelinised
tübed.
2. põhitüüpi (võima) kuuluvad vketubelinised diftongilise tüvega
vketubelinised.
3. põhitüüpi (tulema) kuuluvad 2-silbilised vketubelinised
vketubelinised vketubelinised e-tüvelised vketubelinised.
4. põhitüüpi (elama) kuuluvad 2-silbilised vketubelinised
vketubelinised vketubelinised a-tüvelised vketubelinised.
5. põhitüüpi (uoma) kuuluvad 2-silbilised vketubelinised
vketubelinised vketubelinised i-tüvelised vketubelinised.
6. põhitüüpi (uisima) kuuluvad 2-silbilised vketubelinised
vketubelinised vketubelinised u, ü, o-tüvelised vketubelinised.
7. põhitüüpi (uigema) kuuluvad 2-silbilised vketubelinised
laadi vketubelinised vketubelinised vketubelinised.
8. põhitüüpi (lugema) kuuluvad 2-silbilised vketubelinised
laadi vketubelinised vketubelinised vketubelinised.
9. põhitüüpi (uijoma) kuuluvad 2-silbilised vketubelinised
vketubelinised vketubelinised vketubelinised.

10. põhitüüpi (andma) kuuluvad 2-silbilised nõrgeneva laadi-
vaheldusega kahtüvelised a-tüvelised verbid. 10.1 (andma), 10.2.
(hoidma), 10.3. (tahtma).

11. põhitüüpi (loomma) kuuluvad 2-silbilised nõrgeneva
laadi vaheldusega kahtüvelised e-tüvelised verbid.

12. põhitüüpi (jatma) kuuluvad 2-silbilised nõrgeneva
laadi vaheldusega kahtüvelised i-tüvelised verbid.

13. põhitüüpi (kisuma) kuuluvad 2-silbilised nõrgeneva laadi-
vaheldusega kahtüvelised u-, ü-, o-tüvelised verbid.

14. põhitüüpi (sõitma) kuuluvad 2-silbilised nõrgeneva
võltevaheldusega kahtüvelised a-tüvelised verbid. 14.1. (sõitma), 14.2.
(nõistma), 14.3. (katma).

15. põhitüüpi (keppma) kuuluvad 2-silbilised nõrgeneva
võltevaheldusega kahtüvelised i-tüvelised verbid. 15.1. (keppma), 15.2.
(otsma), 15.3. (kõkma).

16. põhitüüpi (suikma) kuuluvad 2-silbilised nõrgeneva
võltevaheldusega kahtüvelised u-, ü-, o-tüvelised verbid. 16.1. (suikma),
16.2. (kutsma), 16.3. (kakma).

17. põhitüüpi (ikma) kuuluvad 2-silbilised nõrgeneva võlte-
vaheldusega kahtüvelised e-tüvelised verbid. 17.1. (koolma), 17.2.
(ikma).

18. põhitüüpi (randma) kuuluvad 2-silbilised nõrgeneva
laadi vaheldusega ühtüvelised u-, ü-, o-tüvelised verbid.

19. põhitüüpi (katsuma) kuuluvad 2-silbilised nõrgeneva
võltevaheldusega ühtüvelised u-, ü-, o-tüvelised verbid.

20. põhitüüpi (nanglema) kuuluvad 2-silbilised tugevema

lõdiveheldusega kahetävelised le-sufiixiga verbid.

21. põhitüüpi (taplenu) kuuluvad 2-silbilised tugevuse vältveheldusega kahetävelised le-sufiixiga verbid.

22. põhitüüpi (hirdama) kuuluvad 2-silbilised tugevuse lõdiveheldusega ühetävelised a-tävelised verbid.

23. põhitüüpi (hingama) kuuluvad 2-silbilised tugevuse vältveheldusega a-tävelised verbid.

24. põhitüüpi (kaotama) kuuluvad 2-silbilised astmeveheldusega kolmandaväitelised ta-sufiixiga verbid.

25. põhitüüpi (langema) kuuluvad 2-silbilised astmeveheldusega kolmandaväitelised a-tävelised verbid. 25.1. (langema), 25.2. (hehema).

26. põhitüüpi (ilmuma) kuuluvad 2-silbilised astmeveheldusega kolmandaväitelised u-, ei-, a-tävelised verbid.

27. põhitüüpi (sibaksma) kuuluvad 3-silbilised osalise kontraktiooniga ka-, ku-, ko-, ke-sufiixiga verbid.

28. põhitüüpi (neelähama) kuuluvad 3-silbilised ka-, ku-, ka-, ku-, ka-, ku-sufiixiga verbid. 28.1. (neelähama), 28.2. (kiruhtama), 28.3. (kaanahutama).

29. põhitüüpi (pitsitama) kuuluvad 3-silbilised ta-, tu-, sta-, stu-, lda-, ldu-, nda-, ndu-, rda-, rdu-sufiixiga verbid. 29.1. (pitsitama), 29.2. (karastama), 29.3. (kõperdamata).

30. põhitüüpi (armatsema) kuuluvad 3-silbilised tse-sufiixiga verbid.

31. põhitüüpi (kahama) kuuluvad 3-silbilised ne-sufiixiga verbid.

32. põhitüüpi (kol'zena) kuuluvad 3-silbilised ise-sufiga
verbid.

33. põhitüüpi (kõhelema) kuuluvad 3- ja enamsilbilised
ile-sufiga verbid.

1. ma-infinitiv.

Läänemeresoome keelte ni t- kui m-tunnuseline infinitiv on deverbalsete sufiksitena suurel määral päritolu. m-lised infinitiivid on tekkinud lms keeltes algkeele perioodil (Laane 1975: 160). Selle tunnuseks on olnud -ma, -mä, millele on liitunud illatiivi lõpp -hen (Laane 1975: 161). F. J. Wiedemanni grammatika mainib, et tüvevokaali kadumine on Võru murdes leidnud nii Põhja-Eesti muurtes. Lisaks e- ja a-listele tüvedele on sisekadu toimunud ka u- ja i-lõpulistes tüvedes (Wiedemann 1864: 39).

1. põhitüüp (tooma): tõuma (Ts: 40), jõuma (Me: 90), õuma (Ka: 56), sõuma (Lepa), sõuma (Vilo).

2. põhitüüp (võima): kaema (Ts: 42), kõuma (A-L: 46), kõuma (Lepa), kõuma 'hõima' (Vrh), kaema 'kaduma' (Vrh).

3. põhitüüp (tulema): minema (Lepa), tulema (Me: 134), põuma (Vilo), õuma (Lepa), minema (Lepa).

4. põhitüüp (elama): valama (Hi: 258), elama (Ke: 240), alama (Me: 90), jalama (Herk), palama 'põlama' (Vrh), kõulama (Ri: 144).

5. põhitüüp (kozima): kozima (Ul: 264), puzima 'minema' (Ob).

6. põhitüüp (küsima): küsima (Me: 132), küzima (Ka: 60), tazima [tasandama] (Herk), kazima 'kasvama' (Vrh), helama 'õotsuma' (Lõk).

7. põhitüüp (nägema): nägema (Ri: 152), tegema (Lepa),

teikēm (Herk).

8. põhitüüp (lugema): ra:gõmä 'raimma' (Kü: 24), lu:gema (Pe: 168), vi:ðämä (Lõk), wä:gümä 'paistma' (Veh), pi:tām (HerK).

9. põhitüüp (uijama): —

10. põhitüüp (andma): 10.1. a:ũDma (Me: 82), kũũDmā (Pa: 214), kāũDma (HerK), nāũDma (Ob). 10.2. wũ:ũDma (Po: 180), pũũDmā (Lõk), ho:itma (Po: 184). 10.3. ta:ũtma (Ts: 44).

11. põhitüüp (laskma): laskma (Me: 80), jũskma (HerK), mẽskma [pesema] (Sepa), kũũDma (V-K: 164), pe:ũgma 'põlgama' (Vilo).

12. põhitüüp (jaltma): ni:lgma 'nilgima' (Vilo), sālõDma 'sallima' (Lõk).

13. põhitüüp (kiskma): kiskma (Me: 94).

14. põhitüüp (sõitma): 14.1. sõ:itma (Pe: 72), to:itma (Me: 264), sũtma (Me: 82), kĩtma (Lõk), ro:itma 'hulkuma' (Vilo), sāizma (Veh), põ:imma (Me: 104), la:ũlma (Va: 122). 14.2. mõ:istma (Me: 130), pa:istma (Lõk), ka:itsma (Veh), uẽtoma (Vilo), kāibma 'kaebama' (Lõk), kũũBmā 'nilbama' (Vilo). 14.3. ki:tma 'kiitma' (Ka: 56), atma 'ahtma' (Veh), katma (Lõk), uẽtma (Veh), ta:pma (A-L: 54), nũ:õmā [lipsma] (Pa: 222), pešmā 'peksuma' (Ob).

15. põhitüüp (kaapma): 15.1. tĩ:kma (Me: 84), pa:tšĩma (Vilo). 15.2. iehkma [vehkima] (Vilo), kāngẽmā [kängitsemä] (HerK), kõrtmā [krookima] (Veh), k'õlĩma (HerK), oksma 'oksajõul müüma' (Veh), õtma (Lõk), jeĩsma 'luskuma' (HerK), karšma 'kraasuma' (Sepa), haušma 'lobisema' (Lõk). 15.3. ketmā [ketiga kõitma] (Sepa), to:pma 'toppima' (Vilo), kāĩkmā 'peitma' (Sepa), õ:pma [õppima] (V-K: 166), tẽlmā 'tellima' (Vilo), ũĩĩmā 'ümmima' (Lõk), sõlmā [liikima] (Vilo), juĩma

'jõnnima' (Herk), hällmä ['kikkuma'] (Herk).

16. põhitüüp (suikuma): 16.1. suikuma (Vrh), haukma (Vrh), äibma ['küsuma'] (Vilo). 16.2. istma (Lök), veikma ['viitsutama'] (Herk), välkma 'lõikima' (Lök), nütškma ['mütsuma'] (Vrh), nütškma 'nuksuma' (Lök), u. tsma (V-X: 166), siibma 'suumma' (Herk), hiinma (Lök). 16.3. kokma 'katkuma' (Ob), vakma 'vatkuma' (Lepa), vänma 'vanduma' (Herk).

17. põhitüüp (ikma): 17.3. ikma ['mitma'] (Lök).

18. põhitüüp (muduma): siindima (Lepa), kälduma 'jalutama' (Me: 134), händuma (Vrh).

19. põhitüüp (katsuma): katsuma (Lepa), säbsuma ['suitsuma'] (Herk), viissuma 'üppuma' (Herk), kuikkuma (V-X: 166), karjuma (V-X: 166), verkuima ['erwaks muutuma'] (Lök), nekuima ['kõrkema'] (Ob), iinduma 'immitsema' (Lök), pizuma ['soojendama'] (Vilo), toissuma (Lök), kittuma 'kudemä' (Vrh), käikuma 'paistma' (Herk).

20. põhitüüp (karglema): puisklema (Herk), värdlema ['nardlema'] (Herk).

21. põhitüüp (taplema): käiklema (Herk), ka. üplema (Me: 80), ka. üplema (Hi: 260), ütlemä (Lök), käiklema ['peitust mängima'] (Vilo), uizlema 'kiolema' (Vrh), heiklema 'vaidlema' (Vrh), taplema (Herk), pizlema 'soenduma' (Vilo).

22. põhitüüp (hindama): käigama (Lepa), jätgama 'põgenema' (Herk), viskama (Lök), käigama (Vilo), iindama (Lök), käiksema 'lõkkuma' (Vilo).

23. põhitüüp (hingama): tuossama (Herk), jünnama 'jõnnima'

(Lök), kuñguṭṭaṃma 'konkondega kōṭṭi konku kesume' (Lök),
praṣṣaṭṭaṃma 'hioceti jātṃa' (Lök), prāvaṭṭaṃma (Vilo),
kaṇṇuṭṭaṃma 'karali ajama' (Vrh), kaṇṇaṭṭaṃma 'karendama' (Vrh),
kaḷeṭṭaṃma 'kaljendama' (Vrh), kaḷḷaṭṭaṃma (Lepa), ṣaḥeṭṭaṃma
 ['viwendama'] (Lök), reṣṣeṭṭaṃma ['huṣkuma'] (Lök), kuṭṭaṭṭaṃma
 ['hiḥkuma'] (Ob), leṇṇaṭṭaṃma ['lonuma'] (Vrh), leṣeṭṭaṃma 'lesima'
 (Lök), naṇṇaṭṭaṃma (Vilo), raṇṇaṭṭaṃma (Ob), pēṭṭuṭṭaṃma
 'pōṇama' (Vilo), kōṇaṭṭaṃma 'kōṇitama' (Vrh), āḷeṭṭaṃma
 'kāḷestama' (Lök), ineṭṭaṃma (Lök), jāṇuṭṭaṃma (Vrh), siṅguṭṭaṃma
 'ōṭṭutama' (Vilo), seṇṇiṭṭaṃma 'sepitama' (Vilo), tradaṭṭaṃma
 'poistege riṅgi aḷama' (Vilo), tiraṭṭaṃma ['kiriṭama'] (Vilo),
vāṣuṭṭaṃma 'vōḥima' (Ob). 29.2. karāṣṭama (Lepa), akāṣṭama
 (Lök). 29.3. kuṃṃarāṣṭama (Ka: 64), vāḷeṭṭaṃma ['vaḷetama'] (Lök),
tāṣṇaṭṭaṃma 'seimu cles raṇṇama' (Vilo).

30. pōḥitūṃp (arṃatsema): veḷḷiṭṭsema ['kaditsema'] (Heru),
tūḷiṭṭsema (Ka: 56), lāṃiṭṭsema 'lāṃitsema' (Vilo), raḷiṭṭsema
 'taitma' (Lök), ḷiṭṭsema ['haditama'] (Vilo).

31. pōḥitūṃp (kahaneṃma): māḍaṇeṃma (Vrh), laḡaṇeṃma
 'sūṇitama' (Ob), ṇāḡiṇeṃma 'paistama' (Heru), tagaṇeṃma (Lepa),
viḥaṇeṃma ['viḥaṇeṃma saraṃma'] (Vilo), lāḡiṇeṃma 'ligineṃma' (Lök),
hiḡaṇeṃma ['hiḡiṭama'] (Lök), iḍaṇeṃma (Lök), aḷaṇeṃma (Vrh).

32. pōḥitūṃp (koliseṃma): viḷiṇeṃma ['viwendama'] (Vrh),
toḍiṇeṃma 'lobiseṃma' (Vilo), iṇiṇeṃma 'inmitsema' (Lök).

33. pōḥitūṃp (kōṇeṃma): lāḡāṣṭeṃma (Vrh), lāḡiṇeṃma
 'rōḷitama' (Vrh), neḷḷaṭṭeṃma 'nōṇ miṣima' (Vrh), riṅguṭṭeṃma
 (Vrh), seṇṇeṃma (Lök), kāḷeṃma (Heru), jeṭṭeṃma (Lök),

jag^hetema (Herk), il^hot^hetema ['lõbutsema'] (Lõk), k^hizend^hetema (Lõk),
haigut^hetema (Vrh), haikut^hetema 'hakkis seisma' (Vrh), t^hulist^hetema (Lõk),
k^hisut^hetema (Vrh), tö^hetema (Pa: 196), ka^hetema (Me: 130),
j^hetema ['coire'] (Lõk), habetema 'tülitsema' (Vilo).

Näidetes tulevad esile ma-infinitivist kolm tunnuse-varianti: -ma (-mä), -maa (-maa) ning -m.

Tunnen -ma (-mä) esineb kõikides tüüpides. Hinnalise variandina esineb ta ühesilbiliste verbide (s^hima), astnevaheldusest 3. (tulema), 4. (elama), 5. (ko^hima), 6. (k^hisima) tüüpi (min^hema, d^hima, ko^hima, k^hisima), 1. vältel olevate laadi vahelduslike 7. (nä^hema), 8. (lug^hema) tüüpi (lug^hema, teg^hema) ning kõrgema astnevaheldusega vahetuvõrdsete verbide puhul (ka^hitsma, ha^hikma, s^häizma, t^hattma). Ülejäänud tüüpides esineb -ma (-mä) koos maa-(maa)-tunnusega (ka^htuma, pu^hskuma, k^hizend^hetema).

Lõuna-Eesti murretele on iseloomulik, et m-geminatsioon võib esineda ka kaugemal kui 1. ja 2. silbi piires (Kettunen 1962: 108). Geminatsioon tekke põhjuseks on geminatsioonile järgnevad h või mee muu konsonandi kadumine (Laanest 1975: 74). ma-infinitivi puhul on geminatsioon ilmselt tingitud kaassõhest. Geminatsioonid infinitivi tunnetest on ka mainitud V. Timmo oma diplomitoos Meremäe murrete kohta, kuid ta märgib, et see ei esine järgnevalt (Timmo 1951: 119). Geminatsiooniline tunnus esineb järgmiselt: 3-võrdsetes astnevahelduseta

tüüpides (iätäma, äetäma, jättuma), tugevema astne-
võheldusega tüüpides (taptäma, viskaäma), ühetüvelistes
kõrgema astnevõheldusega tüüpides (kändäma, verkäma)
ning 3- ja enamisilbilistes verbides (luvittäma, läginäma,
inizäma). Nendes tüüpides on -ma (-mä) vähenuses vaid
33. (kõheläma) tüübis (jätetäma).

Tunnus -m esineb vaid nelja verbi puhul: mingä, otä, pittä, tekkä. Selle tunnusega kaasneb alati täbe-
konsonandi geminatsioon. Tunnus -m tuleb esile 2-silbilistel
verbidel, kus on algselt ma-infinitiv 1. väärtes.

Kõik astnevõheldusliinid verbid on ma-infinitivis
tugevas astmes (lugä, aiäma, istä, süüäma, ütäma).

Kõrgema astnevõheldusega verbid on tavaliselt
täbevokaal tunnuse es kaadunud, ne pole toimunud vaid
u-tüvelistes 10. (katäma) ja 18. (nuräma) tüübis (kuikäma,
süüäma). Lisaks poljaseendilisele a ja e kaale (kaiäma, läskäma)
on toimunud ka i kaadu 12. (jätäma) ja 15. (kaapäma) tüübis (säläma
'sallima', otäma), u kaadu 13. (kiokäma) ja 16. (suiäma) tüübis (kiokäma,
istäma) ja a kaadu 14. (saitäma) tüübis (vätäma, käibäma, vilbäma,
päimäma). i kao puhul kaasneb tavaliselt talle eelnenud konsonandi
palatalisatsioon (säläma, tjäma, o.päma).

1. (toäma) tüübis on usunkõrged vokaalid kõrgenenud (tjäma).
6. (küsiäma) astnevõhelduseta tüüpi on sündunud verb käsiäma,
mille kogu paradigmat on toimunud muutus e > u. 2. (viäma)
tüübi verbi viäma ja häääma puhul on üldistunud nõrk aste.
Mitmed mujalgi i-tüvelised verbid on siin säilitanud esi-

algse ü (Kask 1972:143) ning nad kehtuvad samuti kui u-täelised (üritama, ühendama). Mõned verbid on muutunud kardivaheldusliikeks, kuna infinitiivi tunnuse ette on tekkinud D (üritama, ühendama, ülduma). Ilmselt on tegemist andma-tüübi analoogiaga. Verbides käima ja ülama on ootuspärane -õ asemel -D, mis erineb kogu paradigma ulatuses. ka- ja ku- suffixiga osaliselt kaitscheenuud verbidel on suffix täielikult infinitiivi tunnuse ees säilinud (paratama, paratama [jardama], raatama), seetõttu on see tüüp ne-infinitivis raskesti 18.1. (neelama) tüübiga (neelama 'neelama', selema 'selgema'). 17. tüübis on kogu suffix kadunud verbil magama, mis muudeti vormides võib see säilinud olla (magama).

2. Indikatiivi praesensi singulari 1. pöör.

Hinsuse 1. isiku lõpp esines juba läänemeresoome alg-keeles, kusjuures on toimunud muutus $*-m > -n$ (Karnest 1975: 149). Lõuna-Eesti muutes on $-n$ kadumine toimunud seoses sõnatõpulisel $-n$ kadumisega (Kettunen 1962: 106). Inimt näi- datakse tasuliselt personalprosoonega. See pöör annab verbi vaevaltuse, samuti kui imperatiivi singulari 2. pöör, millega ta langeb kokku, kui imperatiiv esines ilma levinudalusilita.

1. põhitüüp (tooma): mü (Pa: 216), vī (Po: 178), lū (b-K: 156), sā (Vrh).

2. põhitüüp (uõima): ka.e (Me: 96), kāu (Lepa), ku.a 'koov' (Ri: 146).

3. põhitüüp (tulema): o.lē (Me: 78), pa.nē (b-K: 156).

4. põhitüüp (elama): e.lē (Pe: 170), urā 'jāran' (Lök), kū õsā 'küpselan' (Me: 132), lā 'lähen' (Po: 178), jā 'jagan' (Herk).

5. põhitüüp (kosima): tozi 'aeglaselt tööd tegema' (Lepa).

6. põhitüüp (kisünä): tazo 'tasun' (Vrh), helō 'ootsun' (Lök).

7. põhitüüp (nägema): hā.e (Pa: 186), tī 'teen' (Jā: 26).

8. põhitüüp (lugema): lōe (Herk), pūā 'pügan' (Vilo).

9. põhitüüp (mijoma): -

10. põhitüüp (andma): 10.1. muirā (Lepa), kañna (Herk), añnā (A-L: 52), kū.ññā (Pa: 214), hārā (Vrh). 10.2. ho.ijā (Ts: 42),

jōōō 'jōwan' (Herk), tūjā? 'tean' (Va: 116). 10.3. ta.hà (A-L: 46),
na.hà 'mahun' (Me: 96).

11. põhitüüp (laskma): kāzē (Lepa), ⁴ōze (Herk), tu.wnē (Ka:
64), kū.lē (Pe: 174).

12. põhitüüp (jahtma): rihi (Lök), tsuzi (Vilo), nuhi (Herk),
izi 'korutaw' (Lök).

13. põhitüüp (kiskma): kizō (Vrh), johū 'juhtun' (Herk).

14. põhitüüp (sõitma): 14.1. kē.ōz (Me: 132), hīdā (Lök),
sōidā (Me: 136), kōidā (Vilo), kaibā 'kaevan' (Lepa). 14.2. mō.istā
(jō: 30), pāstā (A-L: 52), kai.ōzā 'kaitsen' (Herk). 14.3. uō.tā
(Va: 128), kāttā (Lepa), jāttā (Herk), ma.ššā 'maksan' (Me: 108).

15. põhitüüp (kaapma): 15.1. pādi 'panen otsa' (Vrh), hili
(Herk), prōni 'proovin' (Lepa). 15.2. veṛgi ['masseerin'] (Herk), kāñbi
(Lepa), uṇgi ['ronin'] (Lök), tsipsi ['loikan'] (Vilo), tsortsi 'ependan'
(Vilo), kāzši 'kaasin' (Vrh), ih.ōzi ['nargin'] (Lök), iṇvi ['invitan']
(Lök). 15.3. toṛpi (Lök), kēti 'kōidan ketiga' (Lök).

16. põhitüüp (suike): tsuigū (Vrh), tsiūgū 'pitsitan'
(Lök). 16.2. ōtū (Vrh). 16.3. kākū (Pe: 66).

17. põhitüüp (ikma): -

18. põhitüüp (nurduma): -

19. põhitüüp (katsuma): kāinu 'pec lēhes oingnot haigeks'
(Lepa), katsu (Lepa), hīdū ['ehmun'] (Lök).

20. põhitüüp (kanglema): -

21. põhitüüp (taplema): mō.tle (Ka: 58), pīšle 'soendun'
(Vilo), kimp̄le ['siplew'] (Herk).

22. põhitüüp (hindama): iḥka (Lök), tsu.ška (jō: 26).

23. põhitüüp (hingama): hertsä 'tõelew' (Vilo), heikka (Lök), västa (Vih), šikka ['pilkan'] (Ob), äiva (Vih), hauka (Vih), kēiba ['kõvetan'] (Lepa), kakse 'kaksan' (Lepa).

24. põhitüüp (kaetama): -

25. põhitüüp (langema): 25.1. tähkse ['lõhmin'] (Vilo), mähkse ['mähin'] (Vilo), ku_{lle} 'kuulan' (A-L: 52), pa_{lle} 'pahun' (Va: 120), jūtga 'julgen' (Herk).

26. põhitüüp (ilmuma): itmu (Lök).

27. põhitüüp (sibahama): mähkē ['jandan'] (Lök).

28. põhitüüp (neelähama): 28.1. hingä_{HH} (Lök), käina_{HT} (Herk). 28.2. mä_{le}HTä (Pe: 172), sele_{HT} (Lök), käijetä 'keietan' (Lök), käina_{HT} (Herk). 28.3. uizä_{HH}uda (Lök), käizahuda 'käratan' (Vilo).

29. põhitüüp (pitsitsama): ku_{ng}uda ['kallutan'] (Lök), ke_{ll}uda (Herk), juh_äda (Herk), j_ävida 'annan üles' (Herk), ü_öä_{Da} ['üvan, kõvat den odnetesedel ohted'] (Lök), hi_nü_{Da} (Lök), el_ää_{Da} (Lök), ainuda (Vih), aroda 'hauatan' (Vih), ka_güda 'ajan' (Herk), to_{ss}üda (Vih), kä_{zi}ä_{Da} ['kasutan'] (Lepa), pe_nä_{Da} 'haugatelen' (Vih), p_äzida 'peesitan' (Vilo), pi_väda 'püüan' (Herk), p_öüda 'uaidlen' (Vih), pro_{ss}äda 'jätan hüvasti' (Lök), pr_ädi_{Da} 'ketan' (Lepa), tan_Özida (Lepa), tsi_bnäda 'lokin' (Lepa), ä_ädi_{Da} ['katan äätiga'] (Lök), ä_üsü_{Da} 'kõhin' (Lepa), se_{le}ä_{Da} (Vih), he_güda 'pukkan' (Lök), ve_zida ['õssitan'] (Vih), mu_{tti}ida 'eristan' (Lök), tu_zida 'teenin' (Vilo). 29.2. hi_mosta (Lök), ä_losta (Vih), kä_{pp}j_{st}ä 'käpistan' (Vih), kä_kü_{st}ä 'kägitan' (Lepa). 29.3. kahanda (Herk), he_{le}nä_{Da} 'äratan end' (Lök), he_{iv}enda (Vih), ü_üderda (Lök).

30. põhitüüp (armatsema): kahi, Dze 'kahetsen' (Herk), arhi, Dze [hoiaw] (Vrh), arhi, Dze 'lärmitsen' (Vilo), heli, Dze (Lök), zehi, Dze (Oilo), kābi, Dza (Lepa), himō, Dza (Lök), salī, Dza 'likin' (Lök), sabi, Dza [siblin] (Lök), heli, Dza (Lök), peū, ōsā 'pärin' (Lök), zevi, Dza 'söödan' (Lök), arhi 'lärmitsen' (Vilo).

31. põhitüüp (kahakema): tagāne (Lök), higōva [higiotan] (Lök).

32. põhitüüp (kolisema): —

33. põhitüüp (kõhelema): kō, hēle (Va: 128), kāsjēle [katsun] (Lepa), haukutēle (Vrh), jāttētēle (Lök), kahitsetēle 'kahetsen' (Lepa).

Kõik esiletulnud ind. pr. sg. 1. pöörde vormid olid lõputa.

1. (tooma) tüübis on keskkõrged pikad vokaalid kõrgenenud (ū).
4. (elama) tüübis esandlikud verb jagēma ja lähē-tüvi. Siin on vahusentainer 1. pöördes kadunud (jā, lē). Tähes on ülipikk vokaal, mis võib olla tooma-tüübi mõju.

Nõrgeneva astnevaheldusega verbide puhul võib märkida seda, et 1. pöörde on kõikides tüüpides nõrgas astmes (tōe, kāina, kēzē, sōidē, hili, ēstū). Reeglipäraselt on lugema-tüübis olemas verb pūgēnā 1. pöördes pūē, kuid see verb võib esineda imperatüvi sg. 2. pöördes ka tugevas astmes (pūgē). Esandlikult on nõrgeneva astnevaheldusega ühetäveliste verbide 19. (katsuma) tüübis kahel juhul 1. pöörde tugevas astmes (kāinu, katsu), ühel juhul on sama tüübis verb ka nõrgas astmes (hīdū). Tugev aste võib olla nõrge tugevneva astnevaheldusega tüübi mõju. Järgmistes pöördes on need verbid siiski nõrgas astmes (kāimūt).

Esimeses pöördes tuleb esile alati türevokaal. Kahetüvelised kõrgema astmeheldusega verbid on alati 1. pöördes 2-silbilised ning vokaallõpulised (nä^hä, j^hä, j^hä, k^hä, k^hä). Lasdi-
duslike verbide hulka kuulub verb j^hä 'juhtuma', mille 1. pöör
on j^hä. Tübis 10.2 (hoidma) oleb verb j^hä esimes 1. pöördes
o-genitaadiga (j^hä). Samas tübis esimes ühel juhul ka 1. pöörde
lõpus laringaalühusel (t^hä). Ilmselt on laringaalühusel esinev
nivõrd ebajärjekindel, et ta võib esile tulla ka seal, kus ta
pole morfoloogiline. t^hä-tübis on ka verb n^hä, mille esimes
pöör on a-tüveline (n^hä 'nähin'). Verb n^hä tuleb 1. pöördes
esile a-tüvelisena (k^hä, o^hä). 15. tübis (keppma) tuleb esile verb
pe^hä 'proovin', kus o asemel esimes n. Samas tübis on ka vorm
n^hä 'ronin', mis võib esineda ka kui lasdi-
dusliku verb (n^hä 'ronisin').

Tugevema astmeheldusega verbide puhul on 1. pöör
alati tugevama astme (ä^hä, i^hä, n^hä). 23. tübi (hingama)
verb k^hä esimes 1. pöördes e-tüvelisena (k^hä), samuti esimes
e-lõig tüve ka 2. pöördes (k^hä), kuid enamasti on ta siiski
a-tüveline (k^hä, k^hä, k^hä). Tegemist ei ole siin e-line
imperfektiga, kuna imperfekt k^hä puhul on k^hä 'k^häsin'.
Võimalik, et tegemist on hoopis n^hä erineva verbiga: e-tüveline
astmehelduseta k^hä ning tugevema astmeheldusega k^hä.
Astmehelduseta l^hä-tübis oleb verb j^hä on erinevalt
n^hä-
n^hä (j^hä 'j^häsin').

3-silbiliste esimes kontrastjooniga verbide tübis tuli esile
üks vorm (n^hä), mis esimes genitaadilise ja ilma sufiksita.

lut-sufiksiga versides muutus 1. pöördes -t keemiliseks ja sellele järgnes tübevokaal -a (viisäHüde). -t on muutunud keemiliseks ka tüüpides 29.1 (pitsitane) ja 30. (armatsena) (juhade, aruiDze). Ümbruse tüübis võib sufix olla nii e-line kui a-line (hõliDze, hõliDze). Sama tüübis esineb ühel juhul ka sufixi kood (uämi 'lärmitsen'), kusjuures täbi on 3. vältel. Paralleelselt esineb ka sufixiga variant (uämiDze). Teistel juhtudel on tübesuffixid säilinud (tegele, kahanda, aloota, hingäHä, selehtä). 28 (veelähkä) tüübis esinevad paralleelselt käinäHä ja käinäHä.

3. Indikatiivi praesensi singulari 3. pöör.

Kirjakeeles esineb formatiiv -p, mis keeleajalooliselt on debiini tunnus, pole üldiselt setu murdesse jõudnud. Lõuna-Eestis jagunevad verbid kahte rühma: s-lise 3. pöördega ning lõppformatiivita 3. pöör. Sellele on ositanud ka F. J. Wiedemann oma uurimuses „Versuch über den Wierakstschischen Dialekt“, kus ta jagab Võru murde verbid kolmeteistkümmesse muutetüüpi, arvestades ind. pr. sg. 3. pöörde esinemust (Wiedemann 1864). Kshelkadsete verbisufiksade esinemust Lõuna-Eesti ind. pr. sg. 3. pöördes mainib ka N. Jkola (Jkola 1932). M. Toomse oma Lõuna-Eesti verbi singulari 3. pöörde käsitlemis ürides, et mõlemad morfoloogilised vormitüübid ei teeni oma tekkest ja sisult sama väljendusliku eesmärgi, vaid neil on ilmselt erinev funktsioon (Toomse 1955: 42).

L. Posti arvab, et selle murrumee lahenemisel tuleb jälgida erinevates verbide tähendust (Posti 1963: 219). Lõppformatiivita verbid on Lõuna-Eesti murrerühmas säilitanud ajaloolise ind. pr. sg. 3. pöörde lõputa vormi (Rätsep 1989: 1508). s-formatiiv on lähtunud *kseh-formatiivist, kus -k on debiini tunnus ning -seh sg. 3. pöörde lõpp (Kaskest 1975: 152). P. Hajdi järgi pole riiki tõestatud, et -k di debiini tunnus (Hajdi 1985: 241).

kseh-formatiivis on toimunud järgmised muutused: ks > ss ning geminaat on lihenenud ss > s. -h kadu sõnas lõpus on sedusjärene ka setu murrakus, samuti on toimunud ka vokali -e kadu (Jkola 1932: 17). L. Posti esitas 1960. aastal hüpoteesi, mille järgi moodustati kseh-sufiiri abil mediaalsete verbide ind.

pa. sg. 3. pöörde vormid (Posti 1963: 219). Kahe konjugatsioonisüsteemi
 eristamine esimes Posti arvates kogu lms alguses. Järekselt on
 see eristus säilinud kõne-keele muutetes, kus esialgsed tüübid on
 aga teinunud ja segunenud. Kahe konjugatsioonisüsteemi eristamine lms
 alguses sai Posti järgi oluliseks, et lms uelte hilisperioodil tekkis
 meditsiinse konjugatsioonisüsteemi kasutamine mõnedes lms ueltes refleksiivne
 konjugatsioonisüsteem (Posti 1980: 114). Selle arengu puhul oli Posti
 arvates oluline vere keele mõju (Posti 1980: 142).

1. põhitüüp (tooma): $\emptyset$ - lū (Herk), vī (Herk), sā (Lepa),
sū (Herk), jā (Herk), jū (Herk), -ze - lōze (Vrh), sūōze (Vrh), jōze
 (Vrh). -š - jāš (Vrh).

2. põhitüüp (võima): $\emptyset$ - vei (Vrh), kāū (Lepa). -š - kāōš
 'hārib' (Vilo), kāš (Vrh), kāōš (Herk). -p - vōip (Ts: 36).

3. põhitüüp (tulema): $\emptyset$ - purē (Lepa), tuē (Vrh), hage 'noomib'
 (Vilo), om (Ob), pānt (Vrh), -š - imēs (Lōk), kūzeš (Vilo), -p - tuēp
 (Ri: 146), pānēp (So: 142).

4. põhitüüp (elama): $\emptyset$ - jagā (Herk), jūzā 'hārib' (Herk),
wā 'hārib' (Lōk), ala (Herk), āš 'ajab' (Vrh). -š - pālaš 'pōlēb'
 (Ts: 38), sulās (Vrh), ājāš (Vrh), e. lāš (Pe: 172), pē. lāš (Me: 138),
sāhās (Ob), sāts 'sajab' (Herk). -ze - azē 'ajab' (Vrh). -p - alāp
 (Me: 78). -B - lāB (Ri: 144).

5. põhitüüp (kosima): $\emptyset$ - pēri 'pārib' (Vilo), pūni 'lēheb'
 (Ob), varū 'hoiab, valgab' (Lōk), tozi 'teeb seegselt tööd' (Lepa), sabi
 'posib' (Ob), sunī 'sonib' (Vrh), hābi 'hārib' (Vrh), kēbi 'lūgub' (Lepa).

6. põhitüüp (küsimine): $\emptyset$ - higõ 'ihub' (Lõk), -š - kazus 'keswab' (Lepa), helos 'oõtsub' (Lepa), kušus (Ts: 40), pūsus 'püsib' (Ob).

7. põhitüüp (nägemine): $\emptyset$ - tege (A-L: 46).

8. põhitüüp (lugemine): $\emptyset$ - vidä 'veab' (Lepa), peDä (Lepa), lugä (Vrh), pidä (Vilo). -t - piät (Ob).

9. põhitüüp (mijamine): -š - kükkäs ['kunitab'] (Vrh), vittäs 'hulqub' (Lepa), kleijäs 'linib' (Vrh), nüttäs ['noondab'] (Lepa), hälläs ['helqib'] (Vilo), heläs (Lõk), hidäs 'heidab' (Vrh), hittäs ['häsib'] (Lõk).

10. põhitüüp (andmine): 10.1. $\emptyset$ - nüüd 'nurab' (Vilo), härD 'laenab' (Ob), wärD 'waenab' (Vilo), kjünd 'kinnab' (Lõk), änd 'annab' (Lõk), nunt (Herk), känt 'käenab' (Lepa), känt 'kannab' (Herk), ent (Herk). 10.2. $\emptyset$ - jöuD 'jõuab' (Herk), sägD 'seab' (Ob), pjüd 'püüab' (Lõk), l'öuD 'leiab' (Lepa), tjüt 'teab' (Vrh). 10.3. $\emptyset$ - ta. Ht 'tahab' (Va: 126).

11. põhitüüp (laskmine): $\emptyset$ - käšk 'käseb' (Pa: 206), lask 'leseb' (Ob), mešk ['peseb'] (Herk), jüšk 'jookseb' (Herk), pētš 'põlgab' (Lõk), tüüd 'tunneb' (Lepa).

12. põhitüüp (jahutamine): $\emptyset$ - nühk 'ühib' (Vilo), pušk 'puskib' (Herk), rehk ['rõhub'] (Vilo), mähk 'mähib' (Vilo), nühk 'nühib' (Herk), kõhhi (Pa: 188). -p - su.ühip (Me: 84).

13. põhitüüp (kiskmine): $\emptyset$ - kisk 'kisub' (Lepa), puhk 'puhub' (Lepa), lähk 'lõhub' (Herk).

14. põhitüüp (^{soitmine} soitmine): 14.1. $\emptyset$ - jüt 'joodab' (Herk), hit ~ hüt 'heidab' (Lõk), sait (Pe: 72), küt 'keedab' (Ts: 38), roit 'hulqub' (Ob), kjout 'kõidab' (Herk), üt 'ootab' (Herk), hais 'haiseb' (Vrh). 14.2. $\emptyset$ - mõ.ist (A-L: 50).

ošt (A-L: 54), uuhk ['uehib'] (Lök), oihk 'ohib' (Lök), kiiz 'kēreb' (Vilo),
kaits 'kaitseb' (Lepa), naits 'neitseb' (Ob), siib 'siisub' (Ob), kūuēB
'miloab' (Ob). -p - paistap (Pa: 190). 14.3. φ - tap (Ts: 44), nūāt
'piiab kala mātaga' (Ob), kat (Lepa), jak ['jātkab'] (Ob), at 'ahdas'
(Veh), ut 'uurkab' (Vilo), pet (Lepa), vet (Veh). -p - vē.ṭap (so: 142).

15. põhitüüp (karpma): 15.1. φ - prēt 'soojendab' (Veh), nūūG
'nöögib' (Veh), ēēp 'ēēib' (Ob), ēēūG 'ēēugub' (Lepa), kāp 'kērbib' (Lepa),
kiil 'lulib' (Veh). 15.2. φ - kāēk 'kāngib' (Lepa), kēēp ['ōhendab'] (Lepa),
kāp ['kērbib'] (Lök), kāēG ['kāngitseb'] (Lök), tsūhēG 'songib' (Herk),
tsēuēt 'jāreb' (Lök), tsēuēsk 'sōōb' (Lök), tsuēk 'uub' (Lepa), tsēēk
'tōōtab siruliga' (Veh), halp ['on alp'] (Veh), help 'helbib' (Lök), jak
'vāletab' (Herk), kūp 'kōmbib' (Vilo). 15.2. φ - kips 'kāib' (Lök), keps
'kepsib' (Veh), janiks 'pōmb' (Herk), tūmps ['tūmpsub'] (Vilo), sumps
'ahmib' (Vilo), ots (Lepa), tsimts 'kōuseb' (Vilo), iiv ['iivitab'] (Lök).
15.3. φ - nik 'nokib' (Lepa), kēk 'peidab' (Lepa), nēš 'nērib' (Herk),
tiš 'uēgitseb' (Herk), jūū 'jōūib' (Herk), tēl 'tellib' (Vilo).

16. põhitüüp (suikma): 16.1. φ - vāūG ['uhub'] (Veh), heuk (Veh),
hāud ['hāudub'] (Veh), hāt (Veh), ēiiz 'ēiisub' (Lök), ūB 'uub' (Vilo),
kāt 'kēhub' (Lepa). -š - suigūs (Lepa). 16.2. φ - jōk 'jōlgub' (Vilo),
huk 'hulqub' (Herk), nūūtsk 'nūūksub' (Lök), prēks 'prēksub' (Vilo),
tūiis [prēksub] (Lök), vēk 'vēlgub' (Herk), nūtsk ['nūtsub'] (Veh), hiin
'hiisub' (Lök). -š - āstus (Veh), ištus (Lök), paistus 'piotab' (Veh),
nūhkus (Vilo), vālōiis (Lök), hiinūs (Me: 138). 16.3. φ - vāk 'vōtkub'
(Veh), kāk 'ketkub' (Herk), puš [pēretab] (Vilo).

17. põhitüüp (ikma): 17.1. -š - kōlēš 'sueb' (Veh). 17.2. φ -
ik ['nutab'] (Lepa). -š - tejpēs (Lepa).

18. põhitüüp (murduma): -š - sünnüs 'sünnib' (Ob), jõhuš 'juhtub' (Lök), kätküs 'kaldub' (Herk), vähnuš (Herk), mužuš 'murdub' (Ob), künüs 'ulatub' (Vilo), künhüs (Vrh), joõvuš 'edeneb' (Herk), hõruš 'veereb' (Vrh), mellüs 'neeldib' (Vilo), käknüs 'käärub' (Lepa).

19. põhitüüp (katsuma): Ø - uppu (Vrh), zappu (Ob). -š - süttüs 'süttib' (Vrh), tüküks 'tükitab' (Lepa), sihtüs (Herk), välüs 'laueb' (Vilo), heigüs 'hõrkeb' (Ob), hīdūs 'pehmub' (Lök), tiņguš 'liigub, veereb' (Vilo), nikkuš (Vilo).

20. põhitüüp (karglema): -š - kāndles (Lepa), ūmbuēs (Vrh), nihtles 'nihtleb' (Vilo), vaidles (Lök).

21. põhitüüp (taplema): -š - kuptles (Lepa), kimptles 'tõrjub' (Ob), harjtes 'vaidleb' (Vrh), hitles 'heitleb' (Lök), pesles 'peksleb' (Vilo), nātles (Pa: 202), itles (Kz: 58).

22. põhitüüp (hindama): -š - liñdaš 'lendab' (Ri: 144), uškšs 'oskab' (Me: 84), sāngšs (Vilo), tēmbšs (Vilo), tsuškšs (Lök), kāngšs (Lepa), jātqšs 'põgneb, jookseb' (Herk), hindaš (Lök), hegħkašs 'õhneb' (Lök).

23. põhitüüp (hingama): -š - uopjāš 'õpetab' (Vrh), lēūtšs 'laidab' (Vilo), kājpāš 'varaotab' (Lepa), tēhneš (Lök), müllšs 'mõlleb' (Vilo), puīgšs 'purskab' (Vilo), kerukašs 'sõinab' (Lök), hehkašs 'haiseb' (Lök), uōkašs (Herk), vāštāš (Vrh), hehkašs 'lõhnab' (Lök), vājšs (Ob), t'oōšsšs (Herk), sāibvāš 'suitseb' (Herk), tōlmašs (Lök), tiukkašs 'nauab' (Vrh), tiikkašs 'kutsib' (Lök), tīrašs 'lipitseb' (Lepa), ēēgāšs 'rõgaotab' (Ob), ēēgāšs 'rõgiseb' (Herk), zēkuašs 'tõreleb' (Vilo), ēopšsšs (Vilo), hūrašs 'hõrkeb' (Vrh), tsuimašs 'tõukab' (Ob), tūnāšs 'müksab' (Vilo), ūñdašs (Lepa), hūkašs (Vrh), tuukkašs (Ob), tseikkašs 'lõukab' (Vilo), tuikkašs 'tuksub' (Ob), tuiskašs (Lök), tuinašs 'puistab' (Vilo), tēhkašs 'lõukab' (Lök),

porikka 'lobiseb' (Ob), liikka 'lokkab' (Lök), jikka 'jätkeb' (Ob),
jända (Herk), jühha 'jonnib' (Herk), irba 'nutab' (Herk), kikka (Lepa),
käibas 'kreibab' (Vrh), hinggä (Lök), hikka ['hülgeb'] (Lök), iha 'rastib'
 (Lök), hätta 'nikub kellega' (Herk), klempa 'lokkab' (Vrh), kuusa (Vilo),
kira 'keirab' (Lök), ketra (Lepa), kuikka 'lokkab' (Herk), kõija 'kerjab'
 (Vrh), krampsa ['krahnab'] (Lepa), hägä 'koonib' (Vilo), tsimtsa 'kõiseb'
 (Vilo), härä 'haiseb' (Vrh).

24. põhitüüp (kaetama): -s - iättä 'jättab' (Lök), hättä
 'häbitab' (Lepa), ästä (Vrh), saista ['seisab püsti'] (Lepa), tütta
 'töotab' (Lök), toetta (A-L: 46), päotta (Vilo), käotta (Lepa), väotta
 'vajub' (Su: 176), tütta (Herk), prättä 'ketab' (Lepa).

25. põhitüüp (lahgema): 25.1. -s - laikka 'lõkkab' (Vrh), lõggä
 (Vilo), hätse 'oitseb' (Lök), nühkes 'nühib' (Vilo), laikkä 'lõhub'
 (Ob), ähta (Vrh), julgä 'julgeb' (Lök) 25.2. -s - allega ['alges'] (Lepa),
hähne (Vrh), ähne (Vrh), tähne 'täkkab' (Vilo).

26. põhitüüp (ilnema): -s - kisku ['lõkastub'] (Ob), indä
 'imub' (Lök), peßsü 'peksub' (Vilo), mëksü ['sõab peotud'] (Vilo), körttü
 'kortsab' (Lepa), muttu ['ekhib'] (Lök), reisku (Lepa), hüübä 'hüübib'
 (Herk), veidu (Ob), võppu 'lipendab' (Lök), vüttä 'kulub' (Herk),
trühvü 'trühvab' (Vilo), toßsü 'tossab' (Lök), üntsü 'kortsab' (Vilo),
päikkü (Vilo), saintu ['sethib'] (Vrh), nibü 'tursub' (Ob), kähgu (Lepa),
jäkkü 'jätkeb' (Herk), hiimu (Lök), tahtu (Vilo), ilmu (Lök), ändü
 'tuleb, peab' (Lök). Ø - härdu 'jätkeb' (Vrh), puttu ['satub'] (O-K: 158).

27. põhitüüp (sibehema): Ø - krejpa ['krõbiseb'] (Vilo), kähä
 'kahab' (Herk), kojpa ['kobiseb'] (Vilo), jähä 'jõuiseb' (Lök), jõrä
 ['jõiseb'] (Herk), erä ['iriseb'] (Lök), jõrä ['lobiseb'] (Ob), tsinnä ['telgu']

(Lõk), tsiirä 'sõiseb' (Ob), teirä ['põiseb'] (Heek), kuirä ['sumiseb'] (Lõk),
hüssä 'kõiseb' (Lepa), sõkkä 'sogab' (Ob), sippä 'sibab' (Vah), nuirä
 'uiseb' (Vilo), kuirä 'uiseb' (Lõk), moirä ['lobiseb'] (Lepa), rekkä ['ragiseb']
 (Vilo), tiirä ['kõiseb'] (Vilo), puirä ['pursib'] (Lepa), reipä ['rehab umist']
 (Ob), toipä ['lobiseb'] (Lepa), raikkä ['põzeneb'] (Vah). -s - pegehes (Vilo),
megeñnas (Lõk), koqohos 'kogub' (Vah), naikkas 'hakkab' (Vah).

28. põhitüüp (heelähmä): -s - tilakahs ['kõlmatab'] (Vilo),
teheñnas ['ühmab'] (Vah), liikkahs ['lekkab'] (Vilo), toipsahs (Vilo),
mäleñnas ['mõletseb'] (Ob), käälähñnas ['kõigatab'] (Lepa), käälähñnas
 'kõigatab' (Lepa), lekkahes ['lekkab, moment'] (Vilo), lõuhähñs ['lahustab']
 (Ob), naikkähñas ['hakkab külge'] (Vah), vaibvahñas 'kõigatab' (Lepa),
tsiirähñas 'tilgub' (Ob), uigähñas ['õietab'] (Ob), tsiirähñas 'lõõb kokaks'
 (Vilo), tuurähñas 'turtatab' (Vah), tsiirähñas 'tilgub' (Lepa), tsiirähñas
 'lekkab' (Vilo), tsiirähñas ['sibab, moment'] (Vilo), peirähñas ['lobiseb'] (Ob),
meirähñas (Lõk), kuirähñas ['kõimatab'] (Heek), jamahs ['jõuatab'] (Heek),
jahõõsahs ['jõuatab'] (Heek), jahõõsahs ['ehmab'] (Heek), kuirähñas (Lõk),
meirähñas ['uiseb'] (Lõk), helähññas ['helatab'] (Lõk), hõõgahñas 'tuleb meelde'
 (Lõk), keirähñas ['kõiseb'] (Heek), keirähñas ['kõiseb'] (Ob), hõõlähññas (R: 150)
reirähñas ['mõikab'] (Vilo), käetähñas 'kaetab' (Heek), hõõgähññas ['meemab'] (Vah),
meirähññas 'imehub' (Lõk), jahõõsahñs ['ehmab'] (Vilo), jeirähññas ['jõuatab']
 (Heek), kuirähññas 'mõub' (Vah), kuirähññas 'mõub' (Vah), reipähññas 'lõmub'
 (Vilo), tuirähññas 'tursub' (Vilo), tuirähññas 'tuleb ette' (Lõk), meirähññas
 ['imehub'] (Vilo), tilgähññas 'hõidub' (Vilo), peirähññas 'peirameb' (Vilo),
uigähññas 'lõõb pingsiks' (Lepa), uigähññas ['uigatab'] (Vilo), kuirähññas 'õuustub'
 (Heek), reirähññas 'kõigub' (Lepa), puirähññas ['pursub'] (Ob), lekkähññas
 'lõmub' (Vilo), kõigähññas 'sõub' (Lepa), lekkähññas ['lekkab'] (Lõk), vaibvahññas

'latsatab' (Herk), närvetub 'närvetub' (Vilo), tarahhuh 'rahmeb' (Lök).

28.2. ϕ - jahvaktu 'vehvub' (Vilo), pahektu 'hejvub' (Vilo). -š - hāigettaš

['hāiokeb'] (Herk), hiinnettaš (Lök), kaettaš 'ketab' (Ob), kaivnettaš

(Herk), mālehtāš 'māletseb' (Veh), nakkettaš ['hakkab vilge'] (Veh),

mālehtāš 'māletseb' (Lök). 28.3. ϕ - kiimāhnut ['julguotab'] (Lepa),

kīdzāhnut ['vūksatab'] (Veh), kirzāhnut 'kärzatab' (Lök), pičzāhnut

['piuksatab'] (Vilo), tsoidzāhnut 'ropendab' (Vilo), tsēiāhnut 'keerab' (Vilo),

suigāhnut 'suigatab' (Veh), mōgāhnut 'mōgatab' (Lepa), mūkkāhnut

'mōkitab' (Vilo), mūzāhnut ['kärzatab'] (Herk), kāzāhnut 'kärzatab' (Lepa).

29. põhitüüp (pitsitama): 29.1. -š - karvettāš ['karvendab'] (Lepa),

kerpētāš 'kinnitab' (Vilo), nessutāš 'niisutab' (Ob), tāinetāš (Vilo),

kūdzitāš 'kinnitab' (Vilo), k'johkettāš 'kōhetab' (Lök), kāzāgustāš

['vūksutab'] (Lepa), kāzītāš ['karutab'] (Lepa), kāzētāš (Lepa), teetšutāš

(Lök), mūtsūtāš 'kägandab' (Vilo), tūlettāš (Lepa), tūnkettāš 'vonkab'

(Herk), mākkāttāš 'mōkitab' (Ob), tōkkūtāš 'logitab' (Lepa), līppūtāš (Vilo),

muutēttāš ['muutendab'] (Lök), liigetāš ['kōheleb'] (Lök), lūzētāš 'lesib'

(Veh), lēmētāš (Ob), raibūtāš 'reutab' (Ob), raipūtāš (Ob), pētšutāš

'pōohab' (Vilo), lōrūtāš 'lōoritab' (Ob), uēssūtāš ['ossitab'] (Veh), hēmētāš

['niisutab'] (Ob), hēllūtāš ['hēllitab'] (Herk), herkūtāš 'kēndaleb' (Lepa),

herētāš ['puhetab'] (Lök), uioētāš (Lepa), uēdātāš 'ōluiotab' (Ob), uētētāš

'puhetab' (Lök), uētūtāš (Ob), halūtāš 'valutab' (Ob), uētētāš 'valendab'

(Veh), tsūtšūtāš ['ässitab'] (Ob), toššūtāš (Lök), tehrūtāš 'tervitab' (Lök),

reššetāš 'niisub' (Lök), terpūtāš 'tervitab' (Veh), nūttkāttāš ['nihib']

(Ob), mēlūtāš 'meelitab' (Veh), hērdzētāš ['hērmendab'] (Lök), hēhētāš

'annab rinda' (Lök), nūzōttāš 'nosutab' (Lök), uēzētāš 'uēutab' (Vilo),

hīgōttāš 'lukkub' (Lök), pičšūtāš (Lepa), lūllūtāš 'kussutab' (Ob), uēimētāš

harmendab] (Lepa), perotās (Lōk), pēsūtās 'peesitab' (Vih), ārehtās
 'auriotab' (Vilo), šeletās (Lōk), rutātās 'rutab' (Lepa), siņģutās 'oōtsutab'
 (Lepa), sinetās (Ob), siņpūtās (Vilo), suitsutās 'suitetab' (Vilo), seinahtās
 [sēlūb] (Vih), tūkkūtās 'soidab tāsā' (Heru), ulljūtās [tēeb umalusi] (Lōk),
teigūtās 'raputab' (Ob), tēūtās 'tēmitab' (Lepa), tuigūtās 'longib' (Vih),
tsēkkatās 'nōtkub' (Vilo), tuikkūtās 'klopib' (Vilo), tsiūģutās 'krotab'
 (Ob), provotās 'sardab ēra' (Vilo), pičkūtās (Lōk), pivātās 'pūiāb' (Heru),
poigūtās 'lobiseb' (Ob), pōwjtās 'vaidleb' (Lepa), kallūtās (Heru), kaļpatās
 [kareeb] (Lepa), kañūtās [kannustab] (Lepa), kaņģutās (Lepa), kuikkūtās
 'kaagutab' (Lepa), kuņģutās [kōigutab] (Vilo), kurūtās 'kurub' (Vih),
kehtūtās 'kohutab' (Lepa), ičkētās 'kutab' (Lōk), jōkkatās [kogeles] (Lōk),
jālvātās (Heru), jāvūtās 'amab āles' (Heru), juhtās (Heru), jozotās (Heru),
jūōppātās 'kōkēlāb, kohmitseb' (Heru), jūōvūtās 'ūtēb heloroti' (Heru),
kābetās 'kacib' (Lepa), joōvūtās 'amab jōndu' (Heru), jelljūtās 'jollitab'
 (Heru), juhtūtās 'jutustab' (Heru), kācūtās 'leinetab, karotab' (Lepa),
kākkatās ~ kāģatās 'kaagutab' (Lepa), kākkatās 'kakab' (Heru), hiimūtās
 (Lōk), intsūtās [itsitab] (Lōk), imetās (Vih), lihbūtās [eputamā] (Lōk),
ilehtās 'lāigib' (Lōk), hīdmatās 'kavaldab' (Lōk), hikūjtās [itsitab] (Lōk),
elātās (Lōk), helģetās [helgib] (Lōk), helotās 'oōtsub' (Heru), hellūtās (Lōk),
heōvūtās 'hautab' (Vih), herotās 'herjutab' (Vih), anotās 'hautab' (Vih),
ēmūtās (Vih), heletās 'heljendab' (Vih), hallatās 'cikub hallage ēra' (Vih),
heigtās 'leiotab' (Heru), qujtās 'citab' (Vih), keļģetās 'kolēndab' (Vilo),
kiīgūtās [kēlēhib] (Lepa), kiļpūtās [liigutab] (Lepa), kēlūtās (Lepa), kasūtās
 'kasotab' (Lepa), kazvātās (Lepa), kaņģutās 'ajab' (Lepa), kičkūtās (Lepa),
kāhtūtās ~ kahūtās [kūlhetab] (Heru), kēndzātās 'cipendab' (Vilo). 29.2. -š-
kākkjstās [pigistab] (Lepa), kācūtās [mūriotab] (Lepa), kācjtās [tēeb

kärinat'] (Lepa), käpplustas ['hëpistab'] (Lepa), rebästas ['rebiotab'] (Lök), puhentas (Vilo), uäristas (Ob), sibistās (Ob), keüstas ['moit-
seb'] (Lepa), kellüstas ['hindab üle'] (Lepa), karostas (Lepa), känuostas
(Lepa), korüstas 'kuuotab' (Lepa), kuüstas ['taeb häält'] (Lepa), jõüstas
(Herk), jüttustas (Herk), karüstas 'ehib' (Herk), himostas (Lök), ikostas
(Lök), hiüstas (Lök), avustas 'auotab' (Veh), hæstas ['hæletseb'] (Veh),
känuostas 'pærlib' (Lepa), hæbrastus ['pehkub'] (Veh), karastus ['kiilnub']
(Herk), hämästus ['pehkib'] (Vilo). 29.3. -s - kõberdas ['koperdab'] (Lepa),
keberdas 'kõteerib' (Lepa), klesterdas 'kliuoterdas' (Veh), etändas (Lepa),
äpperdas 'lobiseb' (Lök), hæjgerdas 'hængeldab' (Veh), helendās 'æratas
end' (Lök), hingerdas 'hængeldab' (Lök), jælgendās 'petab' (Herk),
kæpperdas ['koperdab'] (Lepa), poikerdas ['pukerdab'] (Vilo), paizerdas
'pærseldab' (Ob), meisterdas (Lök), hækkerdas 'lökerdas' (Lök), æhændas
(Veh), æmmerdas ['kerjub'] (Veh), poheldus 'uæssib' (Lök), uoikerdas ['artus']
(Vilo), mükerdas 'kouitab' (Vilo), müderdas ['taeb, nitsatab'] (Vilo),
kæpperdas ['taeb æglaelt'] (Lepa), kæberdas 'kortsus' (Lepa), toiberdas
'toibus' (Veh), kæpperdas ['koperdab'] (Lepa), kamandas ['toimetab'] (Herk).

30. põhitüüp (amatsema): Ø - kõlits 'hoolitab' (Veh). -s -

kõbitses ['teeb'] (Veh), æhntses (Veh), cimatses ['hæletseb'] (Veh), himatses
(Veh), tahvatses ['tahub'] (Veh), æbüstses 'uisus' (Ob), sæbitses ['siblib']
(Ob), uclitses ['võimutseb'] (Ob), uclnitses 'biliotab' (Herk), hælitse 'silitab'
(Lök), æhntsa (Lök), cimutsas ['imeldub'] (Vilo), kæbutsas (Lepa),
kælitse 'kæhetseb' (Lepa), keduitsas ['aual kõtu'] (Lepa), sællitsas 'linib'
(Vilo), æhüstsa (Lök), uclitisa 'kadetseb' (Lepa), kõltsas ['hõõeldab']
(Vilo), æhutsas ['hoolitab, hõlkitab'] (Lök), peritsas 'pærib' (Vilo), æbutsas
'sõedab' (Lök).

31. põhitüüp (kahenema): -s - alanes (Vrh), harines 'harjub' (Vrh), idanes ['hingitab'] (Lõk), hedes ['arkab'] (Lõk), higanes ['higistab'] (Vrh), kahanes (Herk), jähanes (Herk), kulines ['kulub'] (Os), pahanes ['pahandab'] (Vilo), tegus 'tekitab' (Lepa), vihanes ['sae ei hakeks'] (Vilo), leiganes 'läheneb' (Vilo), laqanes 'sünnitab' (Herk), koqabas ['koquneb'] (Lepa), higobas ['higistab'] (Lõk), kulibas ['kulub'] (Os), ligobas ['liguneb'] (Vilo), laqobas ['laquneb'] (Vilo).

32. põhitüüp (kolisema): -s - kaqizes (Herk), kaizes (Os), kiBizes 'kipitab' (Os), həbizes 'kohab' (Vrh), klebizes (Vrh), helizes (Lõk), inizes 'immitseb' (Lõk), ihizes (Lõk), jeizes 'jõiseb' (Herk), jəizes 'iiseb' (Lõk), hiizes ['hitab'] (Lõk), eiizes ['eiiseb'] (Lõk), rabizes (Herk), kuizes 'nurub' (Os), tšimizes 'kõiseb' (Lõk), tuhizes 'tuikab' (Vilo), huhizes ['hundab'] (Lõk), hubizes 'uõiseb' (Herk), uhizes 'hobiseb' (Vrh), heizes (Lõk), həizes ['iiseb'] (Lõk), molizes ['muliseb'] (Lepa), ouhizes (Vilo), heizes 'õiseb' (Lõk), hihizes ['hobune duntab'] (Lõk), uəizes (Lõk), libizes 'lehib' (Vilo), nudizes 'müdisseb' (Vilo), kahizas (Lepa), klebizas (Lepa), huzizas 'visiseb' (Lepa), sozizas 'susiseb' (Lepa), kəizes ['kəiiseb'] (Lepa), kəizes ['iiseb'] (Lepa).

33. põhitüüp (kõhelenema): -s - keigutteles ['keigendab'] (Lepa), kleistettes ['klebiatab'] (Vrh), mmesketess ['komiatab'] (Herk), habes 'tülitseb' (Herk), həisketess 'jääb haigeks' (Vrh), hainutteles ['haignatab'] (Vrh), hiDuskelles 'ehneb' (Lõk), eeles 'coitus' (Lepa), hellutteles ['hellitab'] (Lõk), libes 'lehib, lipendab' (Herk), imetteles 'imetab' (Lõk), imetteles ['imetleb'] (Lõk), ingendetes 'ingendab' (Lõk), iiveles ['iivitab'] (Vilo), iivutteles ['iivitab'] (Vrh), istusketess ['istub'] (Lõk), kəesketess ['uustab'] (Herk), kəutsetes ['kahetseb'] (Herk), kəlešketess 'laigetõve hoog on peal' (Os),

jõuketes ['jõlgub] (Vilo), jõshtenes ['paatub] (Vilo), jätthete ['jalutleb] (Herk), kangutteles ['kangutab'] (Lepa), käppendetes ['tuigub'] (Lepa), kuinutetes ['kuinustab'] (Vilo), kätusketes 'tuigendab' (Herk), pituketes ['pikub ch sees'] (Vah), pittetes ['pillub'] (Lök), türketes 'muistab' (Lök), tühkenes 'ligub, rappub' (Vilo), uibetes 'ei jäsi jäigal' (Lepa), õppetes 'mõtkib' (Lök), silgetes ['silgib'] (Vah), pezzudeles ['ndmitseb'] (Lepa), nukasketes 'nukaleb' (Lök), rägetes 'räägatab' (Vah), tuhtetes ['tdukneb'] (Herk), seghhtetes ['scheldub'] (Lök), segedele ['skeldab'] (Lök), värgetes 'ulub' (Vah), vihastetes ['vihastub'] (Lök), vitketes 'jooksab' (Vilo), eukketes ['uuis tuli'] (Lök), lõbedele ['hõbeleb'] (Vah), hüimeles 'toriseb' (Herk), käustetes ['muistab'] (Lepa), näuksketes 'naukub' (Lök).

Ind. pr. sg. 3. pöörde võib olla s-lise lõppformatiiviga (-s, -ze) või ilma lõppformatiivita. Lõppformatiiv -j tuleb enne vaid üksikutele juhtudele.

ze-ze-formatiiviga on sin ületähtseline pika vokaaliga verbid 1. (tooma) tüübis (jõze), aga ka 4. (elama) tüübis äze, kus -j on tüves kadunud ning verb on muutunud sarnaseks 1. tüübi verbidega.

Formatiiv -s esineb 1. (tooma) tüübis ainult ühel juhul (jäis). Sarnasugune esinemine on ka M. Toomsele omase arvamuse järgi verbide sg. 3. pöörde kohta (Toomse 1955: 4).

s-formatiiv esineb kaheksilühiliste astmevõrdelsete verbide 4. (elama) tüübis (e.läs, sutas), 3. (tulama) tüübis (ines, mizes), 6. (küsimä) tüübis (müsis) ning 9. (kuijama) tüübis (kleijäs 'lühib'). Viimases tüübis esineb -s ainult ühe variandina.

Nõrgema astmeheldusega kahtübeliste verbide puhul esineb s-formatiivi vaid välistaheldustüüpi 16. (suikma) tüübis (suigüs, astus, hiinus), mojuvates umbes poolen lõppformatiivita vormidega, ja 17. (ikma) tüübis (kõtes, teppes). Need vormid on kõik nõrga astmes. s-formatiiviga 16. (suikma) tüübi u-tüvelised vormid esinevad ind. pr. sg. 3. pöörde saarlaselt ühetübeliste 19. (katsuma) tüübiga (heigüs). s-formatiiv esineb ka 18. (nunduma) tüübis (uünuis). Mõlemal tüübil on verbid nõrga astmes, 3. välde esineb vaid ühel juhul (kuikkus).

Kõikides tugevema astmeheldusega tüüpides on vaid s-formatiiv ning verb on tugeva astmes (ümbues, ütles, teinbas, tõlnes). Samuti on s-formatiiv ainsal variandil astmeheldusega 3. vältes olevates verbides (ästäs, taijges, kiskus).

3-silbiliste analise kontingentsi poolest verbides on formatiiv -s ühiskindel juhtudel, kui verbi sufiks on säilinud (kogphas, pagehes, nagshas). Ilmselt on need varemud vormid ning sellele tüübile iseloomulikul geminaalilised vormid on hiljemud (Tammik 1965:157-172). Muides 3- ja 4-silbiliste tüüpides on formatiiv -s valdav (tojsehes, hinnethas, lainethas, käivstas, shododas, hinotse, stane, helize, hikuttelis).

s-line formatiiv liitub elasti verbi vokaaltüvele. Esineb ka 4. (elama) tüübis sats 'sajab', paralleelselt esineb ka sattas. Selle vormi t-geminaal on samuti talletatud tüübis erandlik. Üldiselt ei kasutata s-formatiiviga polidistantsioone. Ühiskindel juhtudel seda riski esineb (helgäs, hidas).

Teise põlvkonna variandina esinevad ind. pr. sg. 3. pöordes

Lõppformatiivita vormid. 1-silbiliste tüvede puhul esineb see variant nii 1. (toama) kui 2. (võime) tüübis (hi, vei). 2-silbiliste 1. võttes tüvede puhul on see variant kõigis tüüpides (tute, sie ves, sobi, hige). nojuures laadivahelduslike verside puhul on tüvi tugevas astmes (tege, pede). verb olema on ind. pr. sg. 3. pöördes on. Erandlikum esineb verb pihema, mis esineb siin sarnaselt kshetabeliote laadivahelduslike verside tugevas astmega (pärt).

Kshetabelised kõrgema laadivaheldusega versid on kõik lõppformatiivita, konsonantühendiga lõppeva tüvega ning tugevas astmes (niib, lask, mälk, kisk). Tüübis 10.1. (andma) võib tüve khusil olla nii beiviseline kui fortiseline (niibD ~ must, ändr ~ ant), tüübi 10.2 (hoidma) on ta üldiselt beiviseline (sõõD), kuid ühel juhul fortiseline (tõit). 12. (jaltma) tüübis tuleb erandlikult esile vokaallõpuline lõppformatiivita vorm (kõññi). Ka võttesvahelduslike versides on sg. 3. pöör tugevas astmes, konsonantiline ning lõppformatiivita (sõit, ots, hauk, ik). 15. (kappma) i-tabelises tüübis on vokaal i endast jätunud palatalisatsioon (käji, kunji, tël). Ühetabeliote kõrgema astmeheldusega verside puhul tuleb esile lõppformatiivita vorm vaid kahes verbis (uppu, rappu). Need esinevad vokaaltabelisena ja kõrgas astmes. Astmehelduseta 3 võttes verside puhul tuleb lõppformatiivita vorme esile 26. (ilmuma) tüübis (härdu, puttu) ja xds vokaaltabelisena.

3-silbilistest versidest esineb 27. (sibuma) tüüp lõppformatiivita, vokaaltabelisena ning teisevõttealise geminaadiga (rappä). Veel on 3-silbilistel versidel lõppformatiivita 28.3 (harrutma) tüüp, mille 3. pöör on konsonantiline (kõñññit). Veel tuleb 3-silbilistel versidel esinevad

lõppformatiivita vorme esile 28.2. (hinnaltama) tüübis vokaleetiliseks
kahes verbis (jahubtu, pahehtu 'harjub') ning 30. (armatsema) tüübis konsonant-
tüübiseks (hõlits).

Mõnedel verbidel tuleb esile ka lõppformatiivina -j. Järselt
on kõneleja kasutanud seda formatiivi põhjusel, et nii väljendab ta
end ilmekumalt. Võib märkida, et pea kõik j-formatiiviga verbid
pärinevad kushiraamatust. See formatiiv esineb lõuna-estile iseloomulikult
fortiseks, kuid ches verbis avorm leksiline (lâB). j-formatiiv esineb
verbides, mis võtuspärase deks lõppformatiivita vorm. Näibid, milles ta
esile tuleb, on ilmselt sellised, mis esinevad paralleelselt nii s-line kui
lõppformatiivita variandid: 2. (võima) - võ.j; 3. (tulema) - tu.j, pa.j;
4. (elama) - ai.j, lâB; kahel korral ka kahetüübilistes kõrgema vält-
võeldusega 14. (andma) tüübis: paistaj, ohtaj. Paralleelselt tuleb esile
ka lõppformatiivita vorme: vei, tule, päit, ala, vet. 8. (lugema) tüübis
tuleb esile vorm pižt. Samasuguse formatiivi esinemist verbi pidama puhul
mainib ka K. Kalkun oma diplomitoös Rõuge nimeku kohta (Kalkun 1973:
57). Siin tuleb esile see vorm kui teatlasematus kui ka KKI nimekoosus.
Võimalik, et formatiiv -j pole setus eriti produktiivne ning seetõttu võib
see kergesti asenduda -t-ga. Samuti on võimalik, et -t on mõne tüübi mõju,
mille sg. 3. pöree on lõppformatiivita ning tübi lõpus -t-ga.

3-silbilistel verbidel on mõnel juhul vokaal i muutunud tübe-
sufiksi es muidamotuks; tüübis 29.1 (pitstama): tšn'ttšs 'tšhitab',
intš'ttšs 'itsitab' ja tüübis 30. (armatsema): ahN'tseis 'ahhitseb'.

Tüüpide 30. (armatsema) ja 32. (kolisema) tübesufiksiten võib olla toimunud
muutus e > a (ahN'tseis ~ ahN'tseis, krabizeis ~ krabizeis).

Ind. pr. sg. 3. pöörde puhul esineb siin järgmisi paralleelsusi

s-lise formatiiviga ja lõppformatiivita vormide kasutamisel: 4. (elama):
aia ~ aijas, azē; 3. (tulama): hege ~ 23. (higama) hāgās 'noomis';
 14.1. (sõitma): leis ~ 23. (higama): hāizās; 15.2. (totsma): tšimts ~
 23. (higama): tšimtsās 'kõuseb'; 16.2. (kutsma): hieh ~ hiehūs; 14.3.:
jāk ~ 23. (higama): jāksās 'jätkab'; 15.3. (kākmā): jūh ~ 23. (higama):
jūhūs; 27. (sibahema): prākkē ~ prāgheš.

Elbitõstatud materjali alusel võib täheldada, et 1-silbiliste ja 2-silbiliste ne-infinitivis 1. vättes astmeheldusteta verbide puhul esinevad paralleelselt nii s-lise formatiiviga kui lõppformatiivita vormid. Kahetüvelistele kõrgema astmeheldusega verbidele on ise- loomulik formatiivi puudumine ületüvelise kõrgema astmeheldusega, tugevama astmeheldusega ja astmeheldusteta 3. vättes verbid on s-formatiiviga. 3- ja enamsilbilised tübed on tavaliselt s-formatiiviga, välja arvatud osalise konkrutatsiooniga ja lut-sufiksiga verbid. Ka M. Toomse märgib sarnast esinemist (Toomse 1955: 13). Kui vaadeldakse eri variantide esinemist tübevokaalide järgi, siis näeme, et i-tüvelistel verbidel puudub s-lise formatiiv täiesti, u ~ ü-tüvelised verbid on sageli s-formatiiviga ning a ~ ä- ja e-tüvelistel verbidel esinevad võrdselt mõlemad variandid.

4. Indikatiivi praesensi plurali 3. pöör.

Läänemeresoome keelte mitmuse 3. isiku lõpp -oa, -õä on jäänud oleviku praetoriibi sufiksist *-pi, mis -p nõrk vötte on muutunud v-ks. Sellele lisandub -t mitmuse tunnuseks (Laakso 1975:151, Kettunen 1962:70). See pl. 3. pöörde lõppformatiiv on praegu ka eesti kirjakeeles. Setu muurakus on mitmuse tunnus -t muutunud leningaal-klausuliks (Kettunen 1962:194). Teiselt lõppformatiiviks on saanud -ze(?) ~ -ze(?), mis s-aines on sama päritolu, mis ainsuse s-line formatiiv, misjuures -s on muutunud kõrgaks ja heliturs (s > z) (Jokela 1931:41). Üldiselt tuleb erile märka, et lõppformatiivita ainsuse 3. pöörde verbid on mitmuses formatiiviga -oa(?) ~ -õä(?) ning s-line formatiiviga verbid formatiiviga -ze(?) ~ -ze(?).

1. põhitüüp (tooma): -oa - lõoa (Vilo), lõõä (Vilo), sõõä (Me:88), zõõä (Me:136), jõõä (Henk), lõoa? (Ob), lõõä? (Lõk), sõ:oa? (Ri:148). -ze - jõse (A-L:48).

2. põhitüüp (võime): -oa - võiva (Va:126), kõõä (Lepa), kõõä? (Lepa), -ze - kõoze (Lepa), kõ:ze (Pa:218), kõ:esē? (Pa:218).

3. põhitüüp (tulema): -oa - tu.leva (Pe:72), tu.levä? (Me:114), püreevā? (Ob), -ze - ku.zēzē? (V-K:162). φ - tu.levē (Ka:60), õmma (Lepa), õma (Lõk), õmā? (Ob).

4. põhitüüp (elama): -va - järäbä 'näribad' (Vilo), ajäva (Herk), ajäva 'ajebad' (Ob), lävā 'lähebad' (Me: 102), kü. Ozäbä? 'küpsatabad' (Herk), kuvābä? 'koobad' (Ob), äräbä? 'näribad' (Ob).
-ze - ajze 'ajebad' (Veh), äze 'ajebad' (Veh), ajzeze (Herk), eläze (Lök). ϕ - aia (Herk).

5. põhitüüp (kosima): -va - aüva (A-L: 46), ke. Ozivä 'näribad' (Vilo), väriva? 'näribad' (Vilo), ϕ - habē 'ahmivad' (Vilo).

6. põhitüüp (küsimä): -va - kelöva 'öotsuvad' (Vilo), sä. nōvā? 'ütlevad' (Ka: 58). -ze - kü. züse (Pa: 190), kelöze? (Lök).

7. põhitüüp (lõgema): -va - te. Gēvā (Ob), te. Gēvā? (Pa: 188).

8. põhitüüp (lugema): -va - pidäbä? (Ob), kēuze 'priotavad; süttivad' (Herk).

9. põhitüüp (uijoma): -ze - hi. Häse 'heidavad' (Pa: 204), sü. Ozäze? 'süüdistavad' (Ob), uijōze? 'uiuvad' (Lepa).

10. põhitüüp (andma): 10.1. -va - händva 'harravad' (Lök), nüidva 'murevad' (Herk), nüidvā? (Pa: 186). 10.3. -va - tahtva (Me: 86). -ze - tahtse? (Me: 112), mahtse? 'murevad' (Ob), mahaze 'murevad' (Vilo).

11. põhitüüp (laskma): -va - jüskva (Herk), jüskva? (Herk), pēlgvā? 'jõlgavad' (Veh), kšškvā? (Lepa), sulgvā? 'sulevad' (Ob).

12. põhitüüp (jaltma): -va - jahtva (Herk). -ze - sallize? (Lök).

13. põhitüüp (viskma): -va - händva (Veh), händvā? 'hurevad' (Ob).

14. põhitüüp (sõitma): 14.1. -va - sätva (Pa: 200), hätva 'näivad' (Lök), sä. izvā? (Pa: 220), reitvā? 'hulguvad' (Ob). 14.2. -va -

o:stbā? (50:142). 14.3. -va - ja:tvā (A-L:46), vgtva (Herk).

15. pōhitūip (kaapma): 15.1. -va - zāugva 'zāugvad' (Os), zāugvā? (Lepa), mūg'vā? (Veh), tšāuvā? 'nokivad' (Vilo), pa:tsi:rvā? (Vilo). 15.2. -va - zōtvā (Herk), kekšvā (Lepa), mūl'vā? 'nolivad' (Vilo), tsōitšvā? 'narrivad' (Vilo), jeñkšvā? (Herk). -ze - nā:vgize 'lepivad' (Ri:148). 15.3. -va - kūva 'nokivad' (Lepa), kākvā 'peidavad' (Lepa), taivvā ['torelvad'] (Lepa), kākvā? (Lepa). -ze - o:ppize 'ōpivad' (Veh).

16. pōhitūip (suikma): 16.1. -va - heivva (Veh), heivvā? (Veh), paivvā? (Os), kātvā? 'kaskivad' (Lepa). 16.2. vālk'vā? (Herk), sūivvā? 'sumvad' (Herk), taivvā? ['haksavad'] (Lepa), kā:ozvā? ['kāakuvad'] (Lepa). -ze - vgakuse ['vaintutvad'] (Lōk), kevgūze (Lōk), ištūze (va:120), i:štūzē? (Pa:198), paistūzē? (Lōk). 16.3. -va - kakva 'kakuvad' (Herk).

17. pōhitūip (ikma): 17.2. -va - i:kvā ['nutvad'] (Pa:192). -ze - teppize (Herk).

18. pōhitūip (murduma): -ze - kākhūze 'kākhudv' (Lepa), sūkhūze (Me:114), kūkhūzē ['ulutvad'] (Herk), vā:khūzē? (Pa:188), hāvvūzē? 'hāvdvad' (Veh).

19. pōhitūip (katsuma): -ze - tegvūze 'tekvad' (Veh), sihtūze (Os), raipuzē? (Herk), heigūzē? (Os).

20. pōhitūip (kaaglema): -ze - mūdteze ['muravad'] (Veh), liūgteze (Lepa), pušketeze (Herk), vihteteze 'vihtvad' (Lepa), kāndteze? (Lepa), kišktes (Lōk).

21. pōhitūip (taplema): -ze - hehūteze 'vaidlvad' (Lōk), i:tleze (Pa:206), i:tleze? (Pa:74), kākteze? (Lepa), iāugteze? 'zāugvad' (Veh).

(Os), käiklaze 'peidavad' (Lepa), mätšlaze 'pilluvad kumepallidega'

(Os), veitlaze (Lepa)

22. põhitüüp (hindama): -ze - pèlgäze (Vah), ündaze (Herk), lündas (Vilo), jaündaze (Herk).

23. põhitüüp (hingama): -ze - milnaze (Herk), kènbaze 'kõnetavad' (Lepa), äivaze (Vah), mülläze (Vah), hèngaze 'lõhnavad' (Vah), he-izaze (Me: 62).

24. põhitüüp (kaotama): -ze - käotäze (Lepa), küptäze 'johutavad' (Vah)

25. põhitüüp (langema): 25.1. -ze - käkkeze 'kotkavad' (Lepa), käitšeze 'õitavad' (Lök), käitseze (Vilo), aeze (Vah).

25.2. -ze - äigneze (Vah).

26. põhitüüp (ilnema): -ze - kiskuze 'lõhestavad' (Os), kiskuze 'upuvad' (Herk), hüübüze 'hüüvad' (Vah), kõrjüze (Herk), üebuze 'tursuvad' (Lök), äiguze 'valmivad' (Vah), tratsuze 'kortsuvad' (Herk), hoituze 'õõrivad' (Vah), äiguze (Vah), lühüs 'lõiged moodustavad midumisel' (Vilo).

27. põhitüüp (sibchema): -ze - pagähtäze 'progevad' (Vah), magähtäze (Lök), magähtäze (Lök), peähtäze 'kaotavad' (Lök),

28. põhitüüp (neelähama): 28.1. -ze - šegäheze 'segevad' (Herk), j'övähuze 'joovavad' (Herk), känuhtäze 'hennuvad milge' (Vah), käkuze (Vah), käivähäze 'hüüvad' (Os), soğäheze 'sogevad' (Os). 28.2. -ze - uhtäze 'umuvad' (Me: 102). 28.3. -za - härähtäze 'häravad ämvi' (Vilo).

29. põhitüüp (pitsitama): 29.1. -ze - suõhtäze 'kurjutavad' (Os), tšägähtäze 'nägelavad' (Lepa), tšerähtäze 'lokivad' (Os), happähtäze

'hapendavod' (Ob), essühtaze 'esitavod' (Lepa), lišbehtaze ['lišbendavod'] (Lök), iivtaze (Vilo), itotaze ['itotavod'] (Lök), kaorjhtaze (Heek), kañgühtaze (Lepa), qähtaze ['qähtavod'] (Lök), milnəhtaze (Heek), kāñkəhtaze 'kəñkə ləñkəhtavod' (Vil), leppähtaze 'ləsivod' (Ob), puotaze 'pujotavod' (Heek), vəñtaze (Ob), kūñgəhtazē ['čhetavod'] (Lepa), hišəhtazē (Lök), helgəhtazē ['helgavod'] (Lök), kirehtazē 'teevod mijuks' (Vil), kaDzəhtazē 'kəñkə ləñkəhtavod' (Vil), koñgəhtazē 'koñgəhtavod' (Ob), sojpuhtazē (Ob), šinəhtazē (Ob), kuñkəhtazē ['kuñkəhtavod'] (Lepa), kəñkəhtazē (Lepa), rešetaze 'rešetavod' (Lök), tšəgəhtazē 'tšəgəhtavod' (Ob). 29.2. -ze - itəstaze (Lök), jəñištaze (Heek), vi-həstazē (Pa: 200). 29.3. -ze - kəñkəhtazē ['kəñkəhtavod'] (Lepa), kəñkəhtazē (Heek).

30. pəhitüip (əñkəhtaze): -

31. pəhitüip (kəñkəhtaze): -ze - sugəñkəhtaze (Heek), koñgəñkəhtaze (Vil), hiñgəñkəhtaze ['hiñgəñkəhtavod'] (Lök), hiñgəñkəhtaze ['hiñgəñkəhtavod'] (Lök), iDəñkəhtaze ['hiñgəñkəhtavod'] (Ob), liñkəhtaze 'liñkəhtavod' (Vilo).

32. pəhitüip (kəñkəhtaze): -ze - inizeze (Lök), helizeze (Lök), kuñkəhtaze ['kuñkəhtavod'] (Heek), kuñkəhtaze 'kuñkəhtavod' (Lök), kuñkəhtaze 'kuñkəhtavod' (Lepa), tiñkəhtaze ['tiñkəhtavod'] (Lepa), kəñkəhtaze ['kəñkəhtavod'] (Heek), kəñkəhtaze ['kəñkəhtavod'] (Lepa), vəñkəhtaze (Lök), tuñkəhtaze 'tuñkəhtavod' (Lepa), keñkəhtaze ['keñkəhtavod'] (Ob), kañkəhtaze (Heek), kañkəhtaze 'kañkəhtavod' (Ob), kuñkəhtaze ['kuñkəhtavod'] (Lepa), kuñkəhtaze 'kuñkəhtavod' (Lepa), poñkəhtaze ['poñkəhtavod'] (Ob).

33. pəhitüip (kəñkəhtaze): -ze - pəñkəhtaze ['pəñkəhtavod'] (Vilo), jəñkəhtaze ['jəñkəhtavod'] (Heek), jəñkəhtaze (Heek), inəñkəhtaze ['inəñkəhtavod'] (Lök), kañkəhtaze ['kañkəhtavod'] (Vil), kuñkəhtaze ['kuñkəhtavod'] (Heek), kuñkəhtaze ['kuñkəhtavod'] (Lepa), tuñkəhtaze ['tuñkəhtavod'] (Vilo), tuñkəhtaze

['tuli**t**sevad'] (Lõk), sööndelleze ['ir**u**endsevad milnest'] (Vilo), j**u**g**e**leze[?] (Herk), kä**u**g**e**leze[?] ['karg**u**sevad'] (Lepa), kü**u**seleze[?] 'leibivad, lipendsevad' (Herk), kü**u**skeleze[?] 'jooksevad küni' (Lepa), tü**u**leze[?] 'tõn**u**sevad' (Lepa), rä**u**seleze[?] ['rebe**u**sevad'] (Vrh), h**u**bendeleze[?] ['h**u**benevad'] (Vrh), Ä**u**gäskeles[?] ['mur**u**sevad tööd, rassivad'] (Vilo).

Ind. pr. pl. 3. pöördes tulevad esile lõppformatiividena
-va, -vā, -vaʹ, -vāʹ, -ze, -zē, -ze, -zē, -zēʹ, -zēʹ, -zēʹ, -zē,
-zē, -zē, -zēʹ, -zēʹ, -se, -sē, -sēʹ, -sē, -sē, -sē, -sē, -sēʹ, -sēʹ,
-s, -sʹ ja lõppformatiivita variant.

5-lised formatuud erinevad üheseltistes tükides 1.

(tooma) tüüpi puhul vormis jäse, 2. (võima) tüübis verbides käoze ja ke:ze. 2-silbilistel tüvedel tuleb s-lise formatiiv esile astne-
vsheldusega ma-infinitivis 1. välttes deivate verbide tüüpide (ku:ze:žē?,
el:žē, ku:ze:žē). Nõrgenevsa laadi vsheldusega 8. (hugema) tüübis esineb
enda liikumise vorm näuze, see vorm sobib 2. (võima) tüüpi. sest 2.
tüübis s-list lõppu ei tohiks esineda ning astnevsheldusliinus verbis
peaks 3. pöree deima tugevas astnes. Selle vobi ma-infinitiv esineb
mujul nägümä. Astnevsheldusega 2. välttes tüved on näin s-lise formatiiviga
(mu:joze?). Mõnedel verbidel tuleb s-lise formatiiv esile ka nõrgenevsa
astnevsheldusega kahetüvelistel kahetüvelistel verbidel: 10.3. (tahtma)
tüübis: tahtse?, mähtse? 'mahuvad'. Liitumine toimub näin kanoonant-
tüvele, mis pole selle formatiivi puhul reglipärane, nagu ka liit-
mine tugevas astme tüvele. Samas esineb ka vastupidine variant
mahaze 'mahuvad'. Erandlik on ka 12. (jaltma) tüübis sallize?, kus

formatiiv liitub nõrgastmelisele vokaaltüvele, na-infinitiiv on selle verbi puhul saldma. 15. (кacпma) tüübis tuleb s-liot formatiivi esile kahe verbi puhul (nargize, ap̄ize), kus liitumise on nõrga astme (2. vâlde) vokaaltüvele. Eham esineb s-liot formatiivi 16. (суиema) tüübis (iõtiize, printiize). Nõrgema astmeheldusega ehetabeliotes tüüpides on kõigjal s-line formatiiv (vanuize?, rap̄puze?), misjuures täbed on nõrga astmes. Tugevema astmehelduse puhul esineb sarnati ainult s-line formatiiv, mis liitub tugeva astme (3. vâlde) tüvele (puisketeze, naiketeze?, jaidaze, äivaze?). Vaid s-line formatiiv esineb ka astmevaheldusega kolmanda vâlde tüedes (kätkaze, hätseze, kõjpuze). 17. (сибиema) tüübis tuleb esile s-line formatiiv, misjuures verbi suffiks on säilinud (nagaĥhaze?). Ka teistes 3- ja 4-silbilistes tüedes esineb vaid s-line formatiiv, välis arvatud 18.3 (кэрэвema) tüübis (uĥetseze?, iĥĥaze, iĥeize?, väreze, jetõteteteze).

s-liote formatiivides võib sageli muutus s > z ka toimunema olla (uizize). Suffiksi vokaal võib olla ka helitunnus muutunud (helõze?, 'õõtsuvad'). Mõnel juhul on vokaal suffiksi lõpus täiesti muundunud muutunud (lindas, lihões), misjuures -s ei ole poolpink. Ülel juhul järgneb s-le lõingavalutsiil (ägäškeles?, 'rassivad').

v-liini formatiivide tuleb esile ehesilbilistel tüvedel (lõva?, võiva), tüüpides, kus tüvi on na-infinitiivi es 1. vâltes (tuļõva, ajõva, äiõva, sõ. nõva?), misjuures laadivaheldusliinid täbed on tugevas astmes (tegeiva, jidõva?). v-line formatiiv on valdas nõrgema astmeheldusega ehetabelistel verbidel, misjuures formatiiv liitub tugevastmelisele nõrkaastmelisele (hõõva, kõõva?, jaĥtõva, zõva, keisõva, hõõva, i. õva). 3-silbilistest verbidest on v-line formatiiv

vaid 28.3. (hārahutna) tūris, kas formativ lētus konsistentieģe (hārahutec).

Uksidetes tulevad erike us nöörd lõppformatsioonide vormid ja seda 2-silbilistes ensusõetelistes tules (kebe 'ahnead', tule, aia), ootus- pänge oleks nii v-line formatsioon.

U. Toomse väidab, et on võimalikud ka kombineeritud pöördelapid -va + -se (ligobaze) (Toomse 1959:13). Järeelt on see sarnas tegevist reflexivuse va-sufiksiga, mis semantiliselt on lähedane ne-sufiksile. See sufiks esineb ka teistes vormides peale mitmuse 3. pöördel (ligobaze; ligobavma 'higotama').

s-liste ja v-liste formatiivide esinemine tüübidi on analoogiline s-liste ja lõppformatiivita vormide esinemisega ainsuse 3. poordes. Esinemises tasevusestide rühmasid on erinevuses see, et uui ainsuse 3. poorde puhul ei kitanud s-line formatiiv i-listele tasevadele, mis sin tuli rida esile uolne versi puhul (māngize, ōppize, sallize⁷).

Nii s-liitele kui v-liitele formatiivile võib lüüda lauinga-
alusil. v-liite formatiivide puhul esineb lauingaalusiliga süfiseid
võrdseid süfiseid, mis see puudub. s-liites formatiivides on ilme
lauingaalusilite varieerid ühenasus. Lauingaalusilite esinemus
või selle puudumine ei sõltsi verbi tüübi, sest mõnides tüüpides
esineb mõlemad variandid, on tulnud esle ühe verbi puhul ka
mõlemad variandid (närgelise ~ närgelise?, händog ~ händog?).

Arvutades kuli s-lise ja v-lise formatiivi kasutamisel enne
järgmisi paralleelsusi: 4. (elama): aiäva, aäõa ~ aäze, äze, eijze;
6. (üksima): helõva ~ helõze? 'õõtsuvad'; 10.3 (taluma): tahtõva? ~ tahtõze?

5. Passiivi mineviku partitsiip.

Lääneemeresoome keeltes on selle partitsiibi sufixiks -(t)tu, -(t)tü, kus t-element on impersonaalsi tunnus. Mitmes lms. keeles on sufixi lõpus -t(-d, -D) või lõppkonsonantide mitmed vormid. Need võivad olla hilisemad ning nt-sufiksi esimesel tekkimisel (Loosest 1975: 163). J. Hakulinen arvab, et tõe-
häälikumisele on see, et t on juba varemalt kasutatud u-eleme-
ntidega. -u ise võib olla mingine deversaalne teonimi (Hakulinen
1979: 221). Põhja-Eestis liitub (t)tu-sufiksile t-element, lõuna-Eestis
sellist liitumist ei esine. tud-partitsiip esineb nii noomeni juurde kuuluvate stri-
ktina, kui verbi õruga, kus ta esineb personaalse passiiivina (Rajandi 1967: 223).

1. põhitiip (tooma): minksele olg me hõle tüD (Me: 98), süü
äl' ar üD (lepa), äär ol lütüD (Os), õlli kõli-reiba ja tõre
tüdu (Veh), jüdü? (Veh).

2. põhitiip (võima): tü tü on ar küt (lepa), moro ol
keik koet 'kootud' kiõvega ar (Veh), cäman keik lõbi käutü
(Os), seine käedü? (Os).

3. põhitiip (tulema): vä htse ol pä paht (Me: 136),
pä tsi ol pa wtu rõ ukku (Pa: 218), mi ss ol pa wtü? (O-K: 164)

4. põhitiip (elama): on ja leht 'elatud' me ki pä io (Lõk),
mi tre he ja uko ja et 'jagatud' (Ke: 248), hoben on u ega set (Veh),
uppi õnn on ve göl set 'aetud' (Heek), a ettu ja H (Me: 136), käutü
iedü? (Veh), jä hessit keik kä osa? üredü? 'näritud' ä? (Veh).

5. põhitiip (kosima): ku cäma on kä hüDü? (Os), keik ä on

morä kažiDü? (lepa), aar om kašjt (lepa).

timä om he-rittu mj.š (A-L:46).

6. põhitüüp (küsimä): —

7. põhitüüp (käigema): nigü meit tet šjō du? (Veh),
oim o.šca tetti? (50:144).

8. põhitüüp (lugema): koH mets rōett 'raitud' ar? (Veh),
ja pē.Dü pe-šekese (Ka:58), koH ni rōoDü? oimä? (Os).
pōet pō (Veh).

9. põhitüüp (kuifoma): —

10. põhitüüp (andma): 10.1. kezä om ar kuñnet (Veh), cl
tēne nimi kēant (Lök), sūne jēruze kēntti? (Vilo).

11. põhitüüp (lasuma): tu om petet 'olatud' (Veh).

12. põhitüüp (jahuma): om iēHjt šr? (Lök).

13. põhitüüp (kiikma): —

14. põhitüüp (sõitma): 14.1 aar om jēlost jōdet (Herk), kōiōtē
nīdet (Vilo), nigā ar peimet (Herk), kōli-geiba? oima jo kuippu
kōiDēDü? (Os), vinelāzet vēdeDu? 'võidetud' (Veh).

kaibet 'kaevatud' kuļp (Os).

14.2 vō-ātsūral om šāl koñus ostet (Ka:62), kojpet
pāstet māHha (Lök), kuļbet 'külvatud' venehēpa (Vilo).

14.3. a ma oļli ta-lōmālt vō.št (Hi:252), tū-d ta-jpet
(A-L:54), tō-nē jā-thet (Me:264), uH ar jo attet 'ahdetud' (Veh),
pā katte (lepa), tūt cl vōdet 'võetud' kōl- nelli teit pērā (lepa),
ni aar om nišset 'lõpstud' jo? (Veh), hiñē mā ma-ut ar vōōttu
(Me:84), sais sa-āis u-tteDu 'imetud' vōānākkeze (Ka:58).

15. põhitüüp (kaapma): 15.2. mā oim om koñōit (lepa).

tsəʔ tsuŋgidu sūŋə haʊə ʃisə (və), keŋgedu om (vilo),
 a.ŋə uʔ:miŋtə (v.ʔ: 164), ɛ.ɦk ɛ.ka ʃəʔ ɔʔ sə.ɦmiŋtə la.ŋəʔ
 (v.ʔ: 164).

a. 18. isil cmmà və. ɪ. ni. Də nu.nə? (Ke: 242).

15.3. trükkjät 'trükitud' (Vilo), käkkjät 'peidetud' —är (Lepa),
künnjät kās' (Lepa), kirjät on künnidu kōzēqs (Lepa).

16. pēlītūp (sukma): 16.2. kivi - na swibudii? (lēk).

sučinde 'sučind' terä? (Lök).

16.3. sa-ott kakunt kare (Herk).

17. počitunip (ikma): —

18. põhitüüp (murdeuma): tēll - dē - tu nōijut na - tk sālān
(50:140).

19. pōhitūip(katsumu): neit d' leppūt tēsētē (lepa).

Hüga sei värkendu 'karsitud' vilt? (lepa).

до. рѣчитіи (кагляна): —

21. politični (tačlena): -

22. polituip (hindana): hio on tuisset mōkē (veh).

twizdu 'twence' (Vrh).

23. pāhitānp (hingaṇa): mis rōsseṭṭ l oḷ' pāneṭ [pānētad]
(Ob), uṭṣ. pūḷ u. Bhet heṭṭ (M: 264), keṭṭ om ar āṭ
(Vrh), mīaṭa pōṛṭ (Lepa), mō. ro oḷ' taḷḷṭṭu nu. atseṣ (Ka: 64),
varebāṣ vābada oḷṭiṭa vṭ (Vrh), vāṭat oḷṭi vṭ pāneḍu vāḍe
ṭeṭṭuṭṭ? (Lepa), ar om weḷeḍu? (Vrh), oḷṭiṭa keṭṭ vṭvṭi?
rōsseṭṭ pāneḍu? (Ob), kṛe oḷṭiṭa ṭe' weḷeḍu? [kōṛeṭad] (Vilo),
pōṛṭ vāḍeḍu? (Ob), siṭṭe? oḷṭiṭa ar vāḍeḍu? [vāṛṭad] (Vrh).

hələt 'halla poolt rimmed' kə (vəh), hərat təts (vəh),

saṅgadin' [saṅgadeḡa vammolatuḡ] miḡblit'ikū' (Vrh).

24. põhitüüp (krõtama): jäätet ku.ä ko.št o.m (ka: 116),
või om iätet 'jätatud' (Lõk), itme mehel_dä söätet (Vah), sek-
krötet jah (Lepa), ar^h kröt 'krõutatud' (Lepa), pärlist prätet 'kõrnatud' (Vah)
tu, om avotet niš (Lepa).

25. põhitüüp (lengema): -

26. পৌষ্টিক (খাদ্য): -

27. põhitüüp (sõnaku): me ommik rahadu (Vilo).

28. põhitüüp (heelähänä): 28.3. teigähänded 'põntatud'
ar' (lõk).

29. põhitüüp (pitsitama): 29.1. kattuze vîr d' keik viñguhtet
[jõnustatud] (Lõk), hîr jo ar nutsihtet [osustud] têt (Heek), ar
kunihhet [lühema kestnud] (Lõk), tattsihtet [tatsistatud] ar reiba? (Vilo),
ku tš om sihtsihtet [määritud] (Lepr), vîts' om ar vîgea rossihtet
'roostetatud' (Lõk), tsatsihteht 'otsustatud' L.ar? (Heek), kâlhtet
'koostatud' (Vilo), pû om karzsihtet 'jäätatud' (Lepr), om juhtuhtet
'jutustatud' (Vilo), pætt' om hallihtet (Lepr), mâr om hængehtet
'hangega kaadud' (Lepr), om hellikuus hærohtet 'harjutatud' (Lepr),
dê - itozabe elihtet (Lõk), mâr ar heinshtet [reklamid] (Vil), om
su rzi katte juhât 'juhatatud' (Heek), eš tiimehtedi [tunnetatud]
mušta? (Vilo), meig om L. är elihtheDu [elitud] (Lõk), sîHH L. õmma
keik lailchtheDu? (Os), kelä? saavutheDu? [saavutatud] (Os), kinze
vîme om karzatheDu? 'jäätatud' (Lõk).

kohutted 'milmetanud' m¹ (Vilo), puhustet viin (Veh), palotet
'põletatud' rõh (Veh), rānustet 'toimetanud' k¹ (Vilo), sututet r² ziv
hiig¹viis (Veh), ku nazutet linnuse o¹ms (Veh), tsibnat 'loitud' h¹is

keik (Lepa), jalatõttu viha (Lepa), hõlõdu [kahjustatud] vilõ? sät
jo? (Veh).

29.2. ole - ei varõotet (ka: 126), on karõstet 'mõistatud'
jo? (Lepa).

sõne kõõõstet 'kõigistatud' uis (Lepa).

29.3. ole - ei arp - parõndet - ei (Veh), ar hõbendet 'hõbetunud'
jo? (Veh), ar - on kanardet ['kaneraga kaetud'] (Herk).

30. põhitüüp (amatsema): sīs tu on kaust 'mõrgatud' jo?
(Lepa), tšõ keik - on ar kõlõt (Veh), sõõnei tsiga roõõt 'toidetud'
(Vilo).

kõõõt hõk (Herk).

31. põhitüüp (kahenema): sē hõõinet 'harjutud' (Ob).

32. põhitüüp (kolisema): -

33. põhitüüp (kõhelema): mīss - on kõõõõ (Herk).

Näidetes on antud iga tüübi puhul algul tud-partitsiibid
verbi osana ning eraldi täiustatud koostise juurde kuuluva atributivina.

tud-partitsiibi tunnustena tulevad esile -du, -dū, -du?,
-dū?, -(t)tu, -(t)tū, -(t)tu?, -(t)tū?, -t, -D.

Setu murraus võib tud-partitsiibi t-element olla säilinud
fortissilisena, misl mõnel juhul on toimunud muutus t > D. Sufiksides,
kus pole u-elementi on -D l. (toama) tüübis (tū-D, uū-D) ja 33. (kõhelema)
tüübis (kõõõõ). Samades tüüpides märgib muutuse t > D toimumist ka
b. Timmo oma diplomitoos (Timmo 1951: 124). Kui sufiks on u-elementiga,
sīs võib t-element olla nii kehteline kui geograafiline. Kaks materjali

tud-portitsiisi kohta pole piisavalt, on rohkem teha üldistusi, mis-
sugune on nende esinemine tüübis. Üldiselt võib arvestada põljel siiski
järeldada, et levinum variant on vallas 1. (tooma) tüübis (tõdu),
tugevema astnevaheldusega tüüpides (tuizadu, paizdu?) ning 3- ja
enamastiilistes tüüpides (tergastHude 'põntatud', elHHeDu 'elitud')
mõnel juhul tulevad tüüpides 23. (lingama) ja 29. (pitsitama) esile ka
geminaalilised sufiksud (tallattu, patottattu). Teistes tüüpides esineb
mõlemal variante (väämudu ~ väämattu, aedu ~ aettu).

Astnevahelduslike tüüpide puhul liitub tud-portitsiisi tunnus
üldiselt nõrgastmelisele vokaalilele või nõrgema astnevahelduse
(raadu 'raitud', uunnet, kättet, käijut) või tugevema astnevahelduse
(tuisset, aivat) puhul. Siin tuleb esile ka erandeid ja seda 3. (tulema)
tüübis (paattu) ja laadi vahelduslikus 10.1. (andma) tüübis (käattu?).
Weil juhtudel kangevad konsonantide muutub -t ja sufiks -t. Konso-
nantide liitumist esineb ka ele-sufiksiga 33. (uuehema) tüübis (uuehettu).
Tüübis 14.3 (katma) on säilinud tud-portitsiisi tüve geminaal (kättet,
jättet, kuid ühel verbil tuleb esile ka diftongiline tüvi (uõõttu). Mõnedel
ta-sufiksiga verbidel võib tud portitsiisi tunnus pöörduda ning tüve
sufiks on taimunud a-kodu: 24. (kaotama) tüübis kaot 'kaotatud' ja
29.1. (pitsitama) tüübis (tsibret 'loitud', juhett 'juhatatud'). 27. (sibahema)
tüübis tuli esile vana rahadu, kus tüve sufiks -ha on kadunud.
Tüve sufiks kodu esineb järgnevalt ka 30. (amatama) tüübis (heltt
'hooldatud').

Passiivi tunnuse -t es võib olla taimunud vokaalimutetus
-a, -ä > e (Hamminen 1979: 242). See muutus esineb setu muusikus
ulatuslikumalt kui kirjakeeles (jætt 'jagatud', elæt 'elatud', käibæt

'kaevatud', kaot^het). 2-silbiliste verside puhul pole see muutus siiski järgemindel (peinet, laugat). 3-silbiliste verside puhul on muutus järgemindel (laule^hteb^u). ajame-versi puhul tuleb erile ka muutus a > o (äet), sahes on ka reeglipärane aet.

Väga selgelt tuleb märgata erile reeglipärasus, et tud-
partitsüponaisuslikuna -t ~ -D kujul ning mitmuslikuna -(t)tu ~
-du kujul. Selline nähtus tuleb erile nii arvestada kui versi osade
puhul. Ühikudel jultudel siiski see reegel ei toimi: nä kaev^hat^het
lühaze oina. Mitmuslikule tud-partitsübi tunnusele vab liituda
laingakaluseil. Võrdelt on eristatud variandid, kus laingakaluseil
erile ja kus see puudub (bābade ~ bāb^hū). Erinev kirjaveelst on
mõnel juhul tud-partitsübi kasutus. Kirjaveelde tõlkimisel tuleb veel
jultudel kasutada mid-partitsüpi: nä aa lain^hat^het ['lohtunud'],
rān^hat^het 'toiletunud' (kõel).

Kokkuvõte.

Käsitlevas diplomitoos on kasutatud Julius Mägiõe poolt kogutud mündematerjale Setu murra kohta. Pärast põhjalikult läbimist töö kesk-Setu eest.

Diplomitoos on tüüpide napp ja võrdne kõik verbivormid, mis tulid kesk-Setu alalt eest ind. pr. sg. 1., 3. ja pl. 3. ning ma-infinitivis ja tud-partitsiivis. Oletatud on need vormid põhjusel, et need on materjalide hulga suhteliselt arvukad ning nende vormidega tulevad eest tüvemoorfemide erinevad kujud ja nende lõppformide kasutusviisid. Tüüpidesse jaotamisel on olnud rõhutatud see, et paljude verbide puhul pole eest tulnud olulisi paradignavorme. Tihti on verbid esindatud paradignas vaid ühe või kahe vormiga. Mündematerjal on jätetud käsitlema seadmi 30-dest aastast, mis sisaldab keelejuleid ja olulisi sõnu eest ja nende veel sisaldab palju erilisi vorme. Setu murra on väga produktiivne 3-silbiliste tüvedega vormid, palju kasutatakse sõnakoostamisel igasuguseid sufikseid. Kõige arvukam tüüp olgu 3-silbiliste tüvedega ta-sufiksiga verbide tüüp (pitsitama).

Diplomitoos on esitatud kokku 1536 vort. Neis ma-infinitivis 261, ind. pr. sg. 1. pöret 157, ind. pr. sg. 3. pöret 739, ind. pr. pl. 3. pöret 241 ja tud-partitsiivis 138.

ma-infinitivis erinevad verbid alati tugevas astmes. Rohkem kui kolme-kolme eest sõnast ja infinitivi tunnuse bituniole kasutamisel

tüvele. Tunnus -ma võib setu murruks ke gemineeruda. Ühikudel
verbidel tuli esile tunnus ilma vokaalita.

Ind. pr. sg. 1. pöörde puhul selgus, et need vormid on lõpp-
formata. Põljseestiline -n pole setu meeleale tunginud. Kuus
setu murruks on produktiivne sisemine ma-infinitivis, mis on 1.
pöört kasutades vordeldes põhjusel, et see toob eloti esile veei vokaal-
tüve.

Ind. pr. sg. ja pl. 3. pöörde puhul oli võiks lõunaeestiline verbid
jagunemise võtke konjugatsioonitüüpi. Kõrgemad tüübid on võiski põhjuse
segunenud, seda näitavad ke mitmed paralleelsused. Näidaks võis öelda, et
sisemise tüvele puhul esimese ainsuse 3. pöördes lõppformata võtke
ning 3. ja enamuse tüvele ja ühetüveliste verbid puhul on sageli
s-line formaat. i-tüvevõetlike verbid on enamasti lõppformata
verbid klassi kuuluvad ja u-tüvelised s-line formaatiga klassi kuuluvad.
Mitme puhul on võtand lõppformataid os-lised ja se-lised.

tud-partitiivid on esitatud lausestruktuuris, sest nende puhul
on dubile ke partitiivi ümbra. tud-partitiivi tüved tübid esile
põhilised kõrgemastmelistena. Näidaks võtke tuli esile partitiivi tunnus
esimese ühiku ainsuses ja mitmes. Esimesel puhul on sufix võid t-line,
mitmes lõpuks ke u-element.

Siin

A. Valmet

Einige Verbfragen in der Mundart der
Setunesen aufgrund der gesammelten Materialien
von Julius Mägiste.

Ülo Toomsoo

Resümee.

Die Mundart der Setunesen ist einer der südostlichen Dialekte, indem sie dem südöstlichen Teil des Werro-Dialektes angehört. In der vorliegenden Diplomarbeit sind folgende Verbformen analysiert worden: der na-Infinitiv, die 1. und 3. Person Singular, die 3. Person Plural im Präsens Indikativ und das tud-Partizip. In der Untersuchung wird das gesamte Material vorgelegt, das in der von J. Mägiste zusammengestellten Textsammlung „Setunakstenoteja“ und in der von ihm vermittelten Wortschatzsammlung die oben erwähnten Verbformen betrifft. Dabei sind sämtliche Verben in 33 Flexionstypen eingeteilt worden. Das sprachliche Material entstammt dem mittel-Setunak von den 30er Jahren und ist ziemlich archaisch.

Als Merksante des Infinitivs treten -na, -nə ~ -nna, -nnaʔ und -n auf. Die 1. Person Singular kommt ohne des Endformativ vor. Die wesentlichen Formen der 3. Person Singular erscheinen mit der Endung -s oder ohne des Formativ; die Hauptformen der 3. Person Plural enden mit -xʔ ~ ʔ oder -vəʔ ~ vəʔ. Das tud-Partizip tritt im Singular in der Form von -t ~ -D und im Plural in der Form von -tʔ ~ Dʔ auf.

Kasutatud materjalid.

1. Käsikirjalised materjalid.

EV TA KKI arhiiv. J. Mägiote 1932-1939 - Setu murrak.
Kallm, K. 1973 - Verb Rumsä (Rõuge) murakus. Tartu.
Timmo, V. 1951 - Ülevalde Meremäe murakust. Tartu.

2. Kasutatud kirjandus.

Ariote, P. 1980 - Julius Mägiote neuroloog. - Emakeele
Seltsi aastaraamat. Tallinn: 126-129.
ENE 1975 - Eesti Nõukogude Entsüklopeedia, 7. Tallinn.
Hajdu, P. 1985 - Хайду, П. Украинские языки и народы.
Москва.
Hakulinen, L. 1979 - Suomen kielen rakenne ja kehitys.
Helsinki.
Jokela, N. 1932 - Eteläviran verbien persoonapäätteistä,
Suomi I. Helsinki.
Kask, A. 1972 - Eesti keele ajalooline grammatika. Häälkuluiga.
Tartu.
Keem, H. 1973 - Võm murde vahenorrast teiste kõnakeeli
murdedega. - Keel ja Kirjandus. Tallinn: 605-611.

- Kettunen, L. 1962 - Eestin kielen äännehistoria. Helsinki.
- Leaht, A. 1975 - Sissejuhatus läänemeresoome keeltesse. Tallinn.
- Mägiote, J. 1977 - Setukristenotejä. Helsinki.
- Posti, L. 1963 - Fragen der Ostseefinnischen Verbalflexion. - Congressus Internationalis Fennougristarum. Budapest: 216-224.
- Posti, L. 1980 - The Origin And Development Of The Reflexive Conjugation In The Finnic Languages. - CAJFU. Pars I. Turku: 111-144.
- Rajandi, H. 1967 - Passiivne tud-adjektiviistlooh. - Keel ja Kirjandus. Tallinn: 218-223, 286-292.
- Rätsep, H. 1989 - Eesti keele tekkimise lugu. - Akadeemia. Tartu: 1503-1524.
- Setumaa 1928 - Setumaa. Koguteos. Tartu.
- Tanning, S. 1965 - Kontraktsverbidest eesti keeles. - Ennekele Seltsi aastaraamat. Tallinn: 157-173.
- Toomse, M. 1955 - Zur dritten Person Singularis im Südestnischen. Bonn.
- Toomse, M. 1959 - Zur dritten Person Pluralis im Südestnischen. Bonn.
- Wiedemann, F. J. 1864 - Versuch über den Werchowstnischen Dialect. - Memoires de L'Académie Impériale des Sciences de St.-Petersbourg, VIIe Série. Tome VII, N° 8. St. Petersburg.

Kasutatud liendid.

ind.	- indineetus
lms.	- laskemeresoone
pl.	- plural
pr.	- pressers
sg.	- singulka
A-L	- Ala-dutja
Herk	- Herkova
Hi	- Hiljaneste
Jõ	- Jõksi
Ka	- Kalatsuba
Ke	- Keerba
Kü	- Küllatuba
Lõk	- Lõkova
Me	- Meeksi
Os	- Obinitsa
Pa	- Palo
Pe	- Pelsi
Põ	- Põksa
Ri	- Riiskova
So	- Solova
Su	- Sulbi
Ts	- Tsiirgu

Lisa 1. Kaart.

Ul

Wa

W-J

Wk

- Uleskuba

- Baeksaar

- Väike-Jüskoge

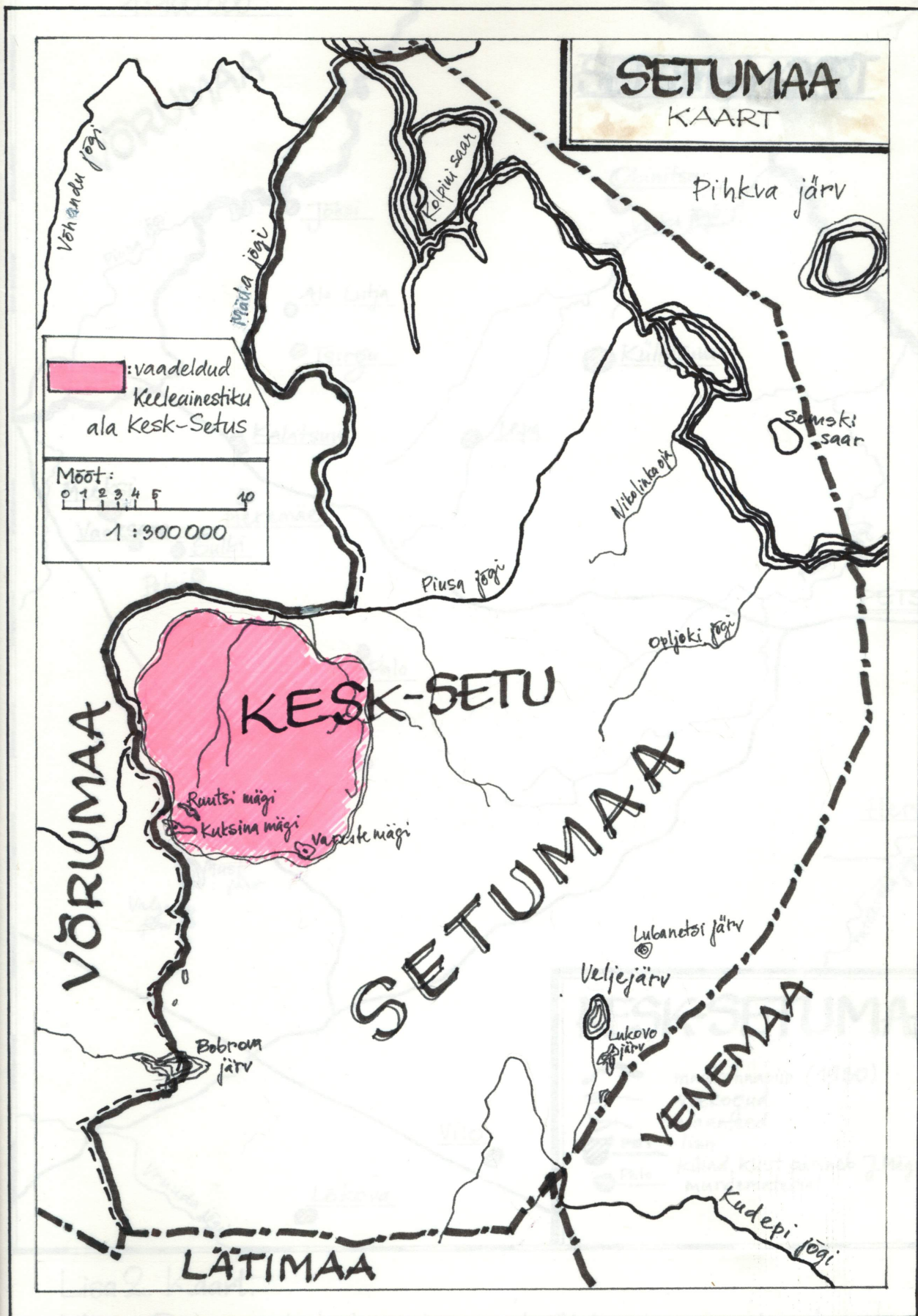
- Borohke

SETUMAA
KAART

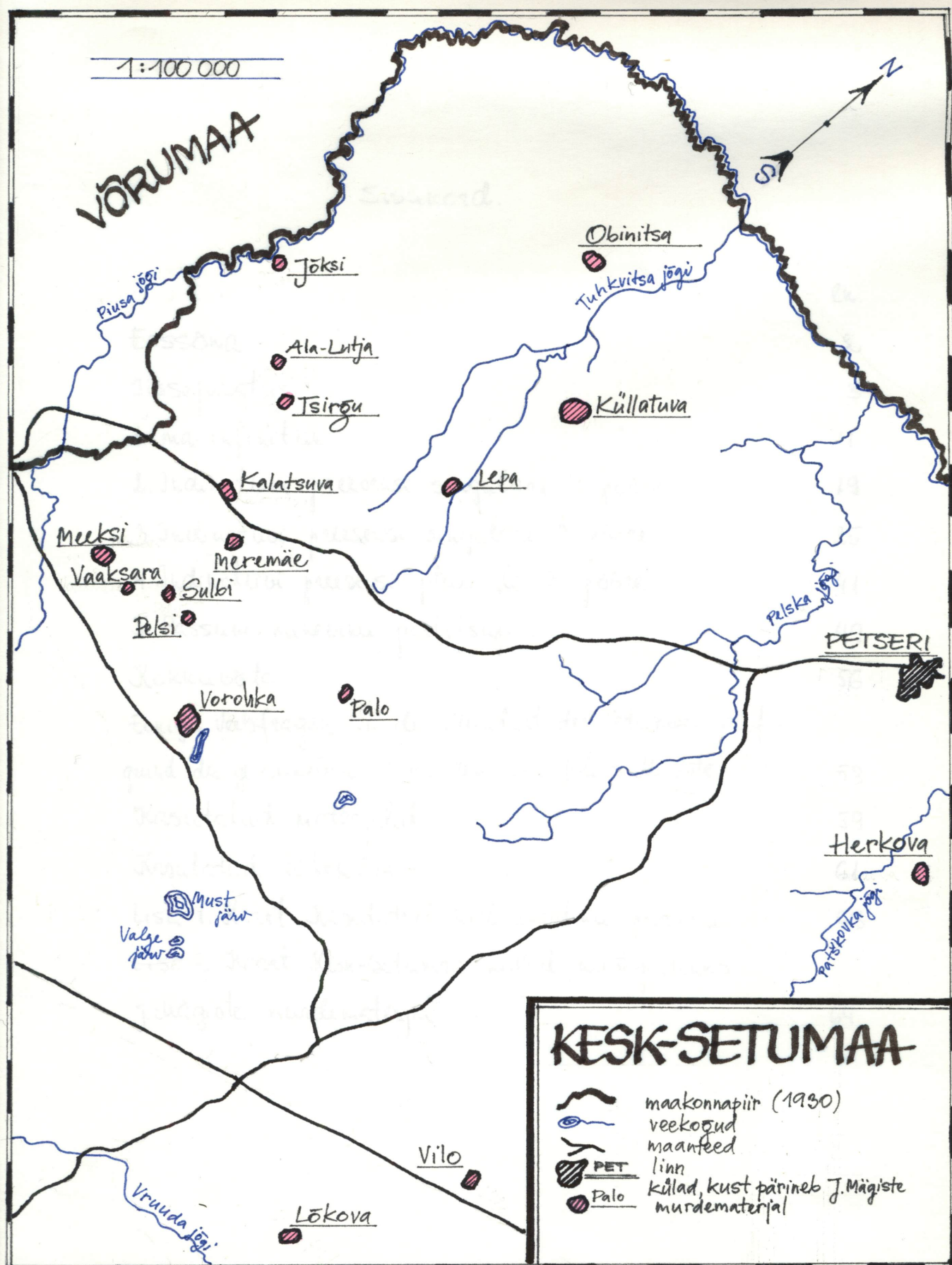
Pihkva jõe

Käutatud keelealade piirkond

Käsitatud keeleainestiku piirkond

Lisa 2. Kaart.

Kesk-Setumaa külad, kust pärineb J.Mägiste murdematerjal

Sisukord.

	lk.
Eessõna	2
Sissejuhatus	3
1. ma-infinitiv	11
2. Indikatiivi praesens singulari 1. pööre	19
3. Indikatiivi praesens singulari 3. pööre	25
4. Indikatiivi praesens plurali 3. pööre	41
5. Passiivi mineviku partitsiip	49
Kokkuvõte	56
Einige Verfragen in der Mundart der Setukesen auf- grund der gesammelten Materialien von Julius Mägiste	58
Kasutatud materjalid	59
Kasutatud lihtendid	61
Lisa 1. Kaart. Kasutatud uuekaardid püüend	63
Lisa 2. Kaart. Kesk-Setumaa milled, mist püües j. Mägiste mudematerjal	64